

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epitome Instituti Societatis Jesu

Sesti, Curtius

Bruxellis, 1690

Pars V. De Mediis, quibus Societam utitur in Proximorum utilitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68440)

P A R S V.

DE MEDIIS, QUIBUS Societas utitur in Proximorum utilitatem.

Numerata sunt hæcenus, quæ
cuilibet de Societate præscribun-
tur, ad seipsum perficiendum.
Superest jam explicatio eorum,
quæ ad juvandos proximos servanda sunt.
His enim duobus finis adæquatus nostri
Instituti componitur. Immo ad hoc potis-
simùm dicitur Societas instituta; ut ad
Fidei defensionem, & propagationem, &
perfectum animarum in vita, & doctrina
Christiana præcipuè intendat.

* Paul. III. p.
9. & Jul. III.
p. 60. & P. 7.
c. 1. §. 1. & P.
10. §. 3.

CA-

CAPUT I.

De Mediis in genere, iisque præsertim, quæ exercentur intra nostra Tempia.

SECTIO I.

De Ministeriis in genere.

1. Dassectionem finis, quem sibi Societas præfigit, auxilii animarum, ad supernaturalem suum finem consequendum, media illa, quæ cum Deo instrumentum conjungunt, ac disponunt, ut à Divina manu rectè gubernetur, efficaciora sunt; quàm quæ illud disponunt erga homines. Hujusmodi est probitas, & virtus, ac præcipuè caritas, & pura intentio divini servitii, & familiaritas cum Deo, & zelus sincerus animarum, ad gloriam ejus, qui eas creavit, ac redemit, quovis alio emolumento posthabito. *b*

Unio cum Deo, alique virtutes medium potissimum.

b. p. 9. c. 2. §. 1. & p. 10. §. 2.

2. Juvant etiam Proximum sancta desideria, & orationes pro universa Ecclesia effusæ; ac pro iis præsertim, qui ad ejus universale bonum majoris sunt momenti: cujusmodi sunt Principes Ecclesiastici, & Secu-

Orationes, & bonum exemplum.

Seculares ; pro Amicis etiam , & Benefactoribus , & pro illis , in quorum auxilium Operarii Evangelici incumbunt , & pro malè affectis erga Societatem. Ad quod fines , & Missarum sacrificia dirigi possunt. Conferet etiam exemplum totius honestatis , & virtutis Christianæ : cum bonus odor , qui veritati bonorum operum innitatur , magis quàm verba , ædificationi fit. *c*

¶ P. 7. c. 4 §. 2.
3. 4. & A. &
P. 6. c. 2. §. 16.
& P. 9. c. 6. A.
& P. 10. §. 12.
& B.

Ministeria plurima.

3. Sequuntur Media externarum operationum , quarum sanè multiplex classis: cum Societas nullum ferè omiserit Ministerium ex iis , quæ Religiosi viri ad procurandam Proximorum salutem usurpare possunt. Referuntur in Formula, seu Regula Instituti , eaque sunt : Quodcumque Verbi Dei ministerium ; spiritualia Exercitia ; puerorum , ac rudium in Christianismo Institutio ; Christi Fidelium in Confessionibus audiendis , ac ceteris Sacramentis administrandis , spiritualis consolatio ; ad dissidentium reconciliationem , & eorum , qui in carceribus , vel in hospitalibus inveniuntur , pia subventio , ac ministerium ; ac reliqua caritatis opera , prout expedire ad Dei gloriam , & commune bonum visum fuerit. *d*

¶ Paul. III. p.
9. & Jul. III.
p. 61.

Quibus commendanda, & quàm sedulo.

4. Quæcumque autem ex his Ministeriis

riis suscipiantur, commendanda sunt Viris probatis, in Vocatione stabilibus, discretis, & benè instructis, & qui aliis ædificationi sint: cujus rei gratia Provincialis, præsertim sub finem studiorum, intelliget qui ex nostris, & quomodo se Externis communicare debeant. e Præ-
 terea ut eadem Ministeria ritè obeantur ex Decret. 107. Con. I. Directoria plura confecta sunt, suis infrà locis citanda.

e P. 4. c. 10. §. 10. & R. Prov. 97.

S E C T I O II.

De Sacramentorum Administratione, & præcipuè Pœnitentiæ.

1. **D**E Ecclesiis Societatis, quæ ad auxilium animarum admittuntur f aliquid superiùs dictum est Par. 3. Cap. 7. Sect. 1. ubi de Domibus Professis agebatur; cum ad has potissimùm pertineat sacra Ministeria, ad animarum auxilium, frequentare; in Ecclesiis verò Collegiorum, tunc tantummodò usurpanda sint; quando in eadem Urbe nulla est Domus Professa; nec ultra quàm Superior judicaverit. g Pro Ecclesiis autem conservandis, curandisque videndæ sunt Regulæ Præfecti Ecclesig, & Aeditui.

Ecclesia Societatis.

f P. 6. c. 2. §. 2.

g P. 3. c. 1. §.

27. & P. 4. c. 8.

§. 1. & P. 7. c.

4. §. 10. & R.

Prov. 101.

2. Jam

*Confessiones au-
dire, & ad id
designatio.*

*h P. 7. C. 4. §. 5.
& C. 6. D. 38.
& C. 7. D. 30.
§. 11. & C. 13.
D. 16. & R.
Prov. 26. &
100. & Præf.
Eccl. 13. &
Sac. 9. & In. 3.
§. 1.*

*Dispositio ani-
mi, & Doctri-
na Confessario-
rum.*

*i P. 4. C. 3. §. 4.
& D. & P. 7.
C. 4. §. 5. & R.
Sac. 8. 9. &
11.*

*Scientia in pe-
culiaribus sa-
cultatibus nsur-
pandis.*

2. Jam cum inter Ministeria, quæ exercentur plerumque intra nostra Tempora, Sacramentorum administratio præcellat; primò juvandus est Proximus præcipuè in audiendis Confessionibus: ad quas Provincialis dabit operam, ut maturi ætate, & multò magis spiritu, & moribus huic muneri addicantur. Immo ipsius est eos constituere; præmissis tamen domestico examine, & approbatione Ordinariorum, juxta Concilium Tridentinum. *h*

3. Debent autem Confessarii, sic designati, esse multum affecti erga hoc sanctum Ministerium: illudque, tanquam nostri Instituti valdè proprium, magni facere. Sciant quam facultatem ad hoc munus habeant. In casibus conscientiarum, iisque præsertim, quæ ad censuras, casus reservatos, restitutiones pertinent, sese diligenter exercent; earumque rerum compendium, & brevem interrogandi methodum, ac contra singulorum peccatorum species exempla, & dicta Sanctorum, atque alia salutaria remedia comparare studeant. *i* De scientia prærequisita vide dicta P. 2. C. 5. Sect. 6.

4. Sed in particulari modum hoc Sacramentum ministrandi perspectum habeant; in eoque sint uniformes, quantum

tum Regionum varietas patietur : formam tamen ; & rationem absolvendi ab excommunicatione , & aliis censuris , & peccatis eandem omnes sequantur : eaque pro foro conscientiae petenda à Directorio P. Polanci. Sed in foro exteriori (si aliquando contingat id esse præstandum ex delegatione Prælatorum) sequantur formulam in eo Episcopatu receptam. Attendantque , ne, ex modo utendi facultatibus Societatis, Ordinarii , & Parochi jure offendi possint. Facultates autem , quibus Societatis Sacerdotes instructi sunt , in ordine ad Confessionem , petantur è Compendio Privilegiorum Societatis , addita interpretatione DD. propter recentiorum Pontificum Decreta.

5. In ministrando autem hoc Sacramento quædam curanda. Vocati ad Ecclesiam , ad Confessiones audiendas , statim , cum animi alacritate , eò se conferant : & quo major Poenitentium , & præsertim Pauperum , multitudo futura est : eò magis tempestivè ab aliis occupationibus se expediant. Ut habeatur autem sanitatis ratio , Confessiones matutinas ultra horam prandii non producant , nisi necessitas aliud exigat.

6. Mutuum cum Poenitentibus aspectum

1 P. 4. c. 4. D.
& C. 5. D. 21.
& R. Sac. 10.
& 12. & In. 3.
§. 14.

*Alacritas, &
moderatio.*

m R. Sac. 13. &
21. & In. 3. §.
11. & R. Æd.
14.

n R. Sac. 21.

Gravitas.

o R. Sac. 15. &
In. 3. §. 2.
p R. Sac. 17.

q R. 19. & 25.
& In. 3. §. 12.
r R. 20.

s In. 15. c. 2. §.
8. & In. 3. §.
10.

Prudentia.

t R. Sac. 23.
24.

u R. Sac. 23.
24.

Etum fugiant, & interposita tabula, aut saltem manu, eos audiant; mulieres autem ad crates tantum. o Paterna quædam gravitas in eis eluceat, & cum sceminis potius severitas, quam familiaritas. p Instituunt quidem diligenter Pœnitentes, & fructu eorum spirituali potius gaudeant, quam numero; sed nullius curam, aut Obedientiam suscipiant; nec ullum vestimenti genus, aut colorem, illis præscribant; q & gratum sibi ostendant, si pœnitentes ad alium Confessarium migrent. r Immo expediret, occasione Missionum, aliquam illis libertatem dare mutandi Confessarium; & ne sit fructus exiguus, si perpetuò cum nonnullis Devotulis occupentur. s Reliqua servanda. occasione hujus Ministerii, ad castitatis præsidium, vide supra P. 4. C. 2. Sect. 2.

7. Considerate quisque procedat, dum super Votis ad perfectionem conducentibus consulitur, & ad ea emittenda neminem inducat: nec facile, ad Religionem propensos, ad unam potius, quam ad aliam invitet. t Nemini vel petere, vel accipere quidquam liceat restituendum satisfactionis nomine, vel in pauperes erogandum; nisi Superior, cum opus est, secus faciendum duxerit. u Sed ut ad proprium usum, &

& dispositionem accipiatur, Superiores concedere facultatem nequeunt. x

x C. 6. D. 21.
& C. 12. D. 39.
& Or. c. 4. §. 9.
*Cum moribus
dis quid pra-
standum,*

8. Qui vocantur ad juvandos eos, qui morti vicini sunt, ea in promptu habeant; quæ eo tempore, in quo tantum est momenti, usui esse possint: tamdiuque illis adsint, quamdiu sola necessitas postulabit: etsi, cum opus est, ægrotos ad condenda testamenta hortari conveniat, iis tamen conficiendis non assistant. y Tempore pestis designandi, qui proximis juvandis vacent. z

y P. 4. c. 8. §. 7.
& G. & R. Sac.
28,
z R. Prov. 99.

9. Quia verò in parvis Collegiis questi sunt aliqui, non satis esse occupationum pro Sacerdotibus; legenda Instructio quarta, ubi plures indicantur, quibus ubique Sacerdotes utiliter tempus impendant. a

*Otium vitan-
dum.*

a Inst. 3. §. 15.
& Cl. c. 1. tit.
2. §. 4.

SECTIO III.

De Confessariis Principum.

1. IN Persona deligenda (si quando id officium declinari nequeat) hoc servandum est; ut, qui à Principe expetitur, quamquam se paratum poscenti respondeat, rem tamen integram Provinciali reserves. Cujus erit (si modo hominem idoneum reputat) priusquam potestatem faciat,

*Quomodo desi-
gnandi.*

X ciat,

b Or. c. 11. §.
1. & 14.

Confessarii obli-
gationes erga se.

c Or c. 11. §. 1.
2. 3. & 10. 11.
13. & C. 6. D.
21.

d C. 2. D. 40.

Erga Princi-
pem.

ciat, Principi modestè quidem, sed per-
spicue significare, qua lege Nostrorum
operam illi commodare fas sit. b

2. Jam verò Confessarius sic designatus
ita se gerere debet, ut res aulicæ ejus spiri-
tum non relaxent. Quare majore etiam
cura, quam ceteri, studio Orationis se de-
dat; disciplinæ domesticæ, & vitæ com-
muni se prorsus attemperet; paupertatem
retineat; obedientiam exactè servet; ex-
pedietque, si in adjuvandis Proximis, re-
liquorum more, se exerceat. Diversari, aut
pernoctare in Aula non poterit; quibus in
locis Domicilium Societatis fuerit; quod
si hoc alicubi nullum sit; curet, ut apud
religiosos viros, aut honestum Sacerdotem
extra Aulam, nec sine Socio, commoretur:
c Et universè assignari non debet ex No-
stris ullus, qui Aulas sequatur; nisi fortè
ad perbreve tempus unius, vel duorum
mensium. d

3. Erga Principem modestia, ac liber-
tate religiosa utetur. Igitur externis, ac
politicalis negociis ne se implicet; ne Aulam
nimis frequentet; non interponat suam
operam ad compositiones ineundas, & si-
milia; nec suam potentiam apud Princi-
pem ostendet; verùm si qua est, potius
dissimulet. Ceterum convenit, ut Principi
li-

liberè significet, quæ Divinum obsequium dictaverit, etiam si ab eo nihil rescierit, sed aliunde comperta sint. e

e Or. c. II. § 4.
5. 6. 7. 8. 9. &
C. 5. D. 47. 48.
& 79. 80.

4. Quoad Societatem attinet, illud curet; ut huic potius, quàm sibi, Principis benevolentiam conciliet; ejusdemque animum sic affectum retineat; ut quando-cumque Superiores judicaverint expedire ipsius mutationem, prona omnia nanciscantur. f

Erga Societatem.

f Or. c. II. § 12.

SECTIO IV.

De Eucharistia, reliquis Sacramentis, & Reliquis Sanctorum.

1. Eucharistiam in suis Ecclesiis Societas servare potest. Quod cum decenter fieri debeat: sit clavi obserata, & saltem decimoquinto quoque die innovetur. Poteruntque Nostri eam quibuscumque Christi Fidelibus ad eas accedentibus impertiri; excepto tamen die Paschatis, & mortis articulo, nisi necessitas urgeret. Quare nostri Sacerdotes admonere illos debent, qui sibi confitentur, à Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè, debere semel in sua Parochia communicare, exceptis iis, quos jus excipit. b

Eucharistia servanda, & quatenus administranda.

g Paul. III. p. 49. & P. 7. c. 4. §. 5. & R. Præf. Eccl. 16.
h P. 7. c. 4. D. & R. Sac. 27. & R. Præf. Eccl. 27.

X 2

2. Ut

Quàm frequenter Laicis concedenda.

i R. Sac. 26. & In. 3. §. 8.

Præfetti Ecclesiæ, & Æditui munia in Eucharistia cultu.

l R. Præf. Eccl. 3. 4. 10. 11. 12. 13. 16. 19. 20. 31. & R. Ædit. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 13. 17. 22. 23. 24.

** De reliquis Sacramentis.*

m R. Præf. Eccl. 18.

De Sanctorum Reliquiis.

2. Ut pium est, ad frequenter communicandum Fideles, exhortari; ita quos ad id propensos viderint, admonere debent; ne crebrius quam octavo quoque die accedant, præsertim si matrimonio sint conjuncti. Si verò alicubi consuetudo majorem frequentiam induxerit; Provincialis tantum erit dispensare, ut bis in hebdomada fieri possit. *i*

3. Plura etiam præscribuntur Præfecto Ecclesiæ, & Ædituo, quæ ad decentem, seu consecrationem, seu administrationem Eucharistiæ faciunt, tam pro Nostris, quàm pro externis Sacerdotibus; quæ suis locis videri possunt. *l*

* 4. De aliis Sacramentis vide Verb. Sacramenta in Comp. Ubi conceditur administratio Extreme Unctionis pro Infirmis nostrarum Domorum; & quoad reliquos etiam in necessitate, & sine præjudicio. Asservandum igitur oleum Sanctum, ut oportet; & renovandum singulis annis. *m* Baptismus verò solum in necessitate omnibus conferri potest; ut habet jus commune. Matrimonium autem nulli, nisi in Provinciis illis, in quibus, necessitatis causâ, id à Generali Præposito permissum fuerit.

5. Mobiles Sanctorum Reliquias decen-
ter

ter Præfectus Ecclesiæ custodiat, duabus
 clavibus obseratas; quarum alteram ipse, al-
 teram diversam Superior habeat. Interdi-
 ctum verò omnibus est, etiam Provinciali-
 bus, & Visitatoribus; ne ex Sanctorum Re-
 liquiis quidquam ulla ratione auferant, aut
 auferri permittant: Transgressoresque hu-
 jus Decreti iudicio P. N. puniendi.

R. Præf. Eccl.
 18.

C. 7. D. 28.
 & R. Pro. 121.

S E C T I O V.

De Verbi Dei explicatione.

I. Occupationes universaliores, cæte-
 ris paribus, præferri debent aliis
 magis particularibus. Quare si utrisque va-
 cari non potest; præstat, legere, concio-
 nari, quàm Confessiones audire, atque
 his similibus distineri; cum illa ad plures,
 hæc ad pauciores Christo lucrandos diri-
 guntur. Proponatur igitur assiduè Ver-
 bum Dei populo in Ecclesia, in Concioni-
 bus, & Sacræ Scripturæ, vel Doctrinæ le-
 ctionibus. Quibus mediis omnibus, an ali-
 cubi uti non conveniret, Superioris erit di-
 judicare.

Præcipuum id
 Societatis mu-
 nus.

p P. 7 c. 2. E.
 q P. 7. c. 4. §. 6.
 & E. & Paul.
 III. p. 9. & 25.
 & Jul. III. p.
 61. & Greg.
 XIII. p. 250.
 & R. Prov. 39.
 & 99.

Ordo dicendo-
 rum.

2. Et ne in re tanti momenti pertra-
 ctanda quidquam diligentia prætermitta-
 tur, non pauca servanda; quæ in Con-
 ciona-

cionatorum regulas à Constitutionibus ferè omnia traducta sunt : & 1. designant Verbi Dei Ministros. 2. materiam. 3. modum.

Quales, & per quem ad concionandum seligendi.

3. Igitur tanto muneri, & præcipuo inter reliqua à Societate usurpata Superiores longè ante debent seponere; quos ad illud natura factos, & in humilitate benè fundatos cognoverint; non eos distinendo aliis occupationibus; curando, ut studiorum tempore benè instituantur; & duo itidem, vel unus saltem concedatur annus, ut privato studio, ac sanctæ meditationi vacent, in modo concionandum privatim, tum publicè eos exercendo, & ut indicatum est, ubi de Scholasticorum nostrorum studiis P. 2. C. 5. Sect. 7.

4. Provincialis erit Prædicatores constituere, præmissis tamen domestico examine, & approbatione Ordinariorum, juxta formam Concilii Tridentini. Retinendum tamen est privilegium, ut Nostri possint concionari; etiamsi non sint ad ordines promoti, dummodò prima tonsura insigniti. Idem Provincialis præcipuè invigilet circa Concionatores; ut si quis ex iis ad suas se regulas fortè non accommodaverit, à concionandi munere amoveatur; & in aliis Societatis nostræ Ministeriis occupetur.

* P. 3. C. 1. §.

2. 1. In. 2. §. 1.

2. 3. 4. 5. 6. 7.

8. & 10. & C.

2. D. 62. & C.

6. D. 38. & C.

7. D. 80. §. 10.

& St R. Prov.

26.

* R. Prov. 26.

* Greg. XIII.

p. 250. & C. 2.

D. 62.

* R. Prov. 98.

5. Destinati verò huic ministerio, Le-
ctiori Sacræ Scripturæ, ac Patrum præ-
cipuè incumbant. Conferet aliqua scripto
adnotasse, & in locos communes redegisse;
quæ ad virtutes, & vitia pertinent: pro-
deritque etiam vidisse præceptiones aliquas
de modo concionandi; & optimos quosque
audivisse Prædicatores. x

6. Præterea memores sibi demandatum
munus, omnium difficillimum reducendi
animas suo Creatori, summo studio illa
media adhibeant; quæ instrumentum cum
Deo conjungunt, cujusmodi sunt solida
virtutes, præcipuè caritas, pura intentio,
& familiaritas cum Deo: enitanturque
non minùs vitâ, quàm doctrinâ, ad omnem
virtutem proximos allicere. y

7. Optare debent, ut corrigantur. Non
sint minùs parati ad docendos pueros, &
rudes ubique, etiam in plateis, quàm ad
celebriores conciones; libenterque aliis
volentibus concionari locum cedant. z

8. Qui cibis quadragesimalibus vesci
non possunt, extra Domos nostras concio-
naturi ne mittantur. Cum iis verò, qui in
Ecclesiis nostris concionantur, nemo dis-
penset, inconsulto Provinciali. In victu
autem, & vestitu lautitiæ illæ, ad singula-
ritates, & exemptiones, quibus alii meritò

*Concionatorum
studia.*

x P. 4. c. 8. B.
C. & F. & R.
Conc. 4. 5. &
17. & In. 2. §.
6. 7.

*Virtute præcel-
lant.*

y P. 7. c. 4. §.
1. & P. 10. §.
2. & R. Conc.
2. 3. & In. 2.
§. 8.

*Eorum humi-
litas.*

z P. 4. c. 8. C.
& P. 7. c. 4. §.
7. & R. Conc.
6. 7. 8.

Frugalitas.

a In. 2. §. 9. &
Or. c. 1. §. 15.
Paupertas.

b In. 15. c. 1.
& C. 6. D. 39.
§. 4. & C. 7.
D. 80. §. 8.

offenduntur, minimè concedantur. *a*
9. Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter equum suum, & socii, tertium pro sarcinis ne addant. Cumque extra Collegium concionantur, victum potius, quàm pecuniam pro victu accipiant; idque apud Ecclesiasticum, vel alium honestum civem, vel convenienti aliquo Religiosis loco. Viaticum porrò, non nisi necessarium, pro solo itinere admittant. *b* Quia verò Concionantibus extra nostra Tempia obtrudi aliquando stipendium solet, præscriptum est 1. ne quid oblatae pecuniæ Concionator accipiat; sed si quis offerat, eum ad Superiorem Collegii, vel Domus loci, in quo concionatus est, remittat. 2. Superior offerenti declaret, nihil præter id, quod ad Concionatoris sustentationem, & viaticum fuerit expensum, aut necessarium accipi à nobis posse, tanquam stipendium, aut eleëmofynam in compensationem pro ministerio; adeoque quidquid ultra reliquum fuerit, reddat. 3. Si tamen urgeat ille ultrò, & spontè, ac titulo puræ, & liberalis eleëmofynæ velit dare; poterit in eo casu Superior, in utilitatem Domus, seu Collegii, cui præest, accipere. Si verò Concionator alibi, quàm ubi Societatis domicilium

lium est, concionatus fuerit. 1. Nihil pariter supra id, quod ad sustentationem, & viaticum expensum, necessariumque fuerit, admittet. 2. Si tamen urgeatur, nec illud etiam alio quovis modo, vel nomine accipiet, quàm quo dictum jam fuit. 3. Quidquid illi reliquum, ultra sustentationem, & viaticum fuerit; id totum, cum ad locum, ubi ex Superiorum mandato degere debet, venerit, loci illius Superiori, & in ejusdem Domus utilitatem tradet. ^c C. 12. D. 40.

10. Materia verò à Concionatoribus pertractanda ea sit, quæ captum Auditorum non superet, & ad piam eorum utilitatem faciat. Commendent Confessionis, & Eucharistiæ frequentem usum, & cætera, quæ ad cultum Divinum, & Obedientiam erga Prælatos, quidquid demum ad officia viri Christiani pertinet: quod etiam præstabunt qui Sacram Scripturam populo prælegunt. ^d Abstineant prorsus ab iis dicendis, quibus Magistratus, & Ecclesiastici in particulari perstringuntur. Caveant etiam, ne Religiosos aliorum Ordinum reprehendere videantur: & in domesticis exhortationibus reprehensionem alicujus particularis, aut Societatis ne attingant; & omissis dubiis, certa proferrant. ^e

Zelus, & Prudentia in seligenda materia.

^d P. 4. c. 8. A.

^e P. 3. c. 1. §. 5.
& P. 4. c. 8. §. 3. & B. & R.
Conc. 9. 10. 11.

11. Quo- 13. 14.

Stylus gravis.

11. Quoad orationis, seu styli formam pertinet; ne verborum lenocinia sectentur: & propterea procul habeant libros politioris sermonis, sed profanos; nimias exaggerationes fugiant; facetias omnino vitent. Modus concionandi à Scholastico fit diversus, utpote ad movendum magis, quàm docendum factus. In rebus populo denunciandis, & eleëmofynis commendandis Superioris præscriptum servant. *f*

f P. 4 c. 8 §. 3.
& R. Conc. 15.
16. 19. 20. 21.

Actio ad maturitatem composita.

12. In Actione Gestus corporis sit modestus, gravis, & ab arrogancia, & ostentatione prorsus alienus; sed potius præferens humilitatem, cui ex animo studere debent. Non aliqua spectacula exhibeant à consuetudine Societatis aliena; nisi Superior aliquando judicaverit dispensandum. In concionibus, & lectionibus templi spatium horæ non excedant. *g*

g R. Conc. 16.
18. 22. 23.

Vestes.

13. Superpellicium in concionibus adhibendum; stola, juxta patriæ morem; & superpellicium etiam in Lectionibus Sacræ Scripturæ, ubi ejus est usus. *b*

b C. 1 D. 110.
& C. 4 D. 10.

S E C T I O VI.

De Catechesi, & privatis Sermonibus.

DE Doctrina Christiana, seu Catechismo nonnulla peculiaria referenda sunt, ad ejus pretium, praximque spectantia, præter jam dicta, ubi de Profefsionibus, Part. 3. Cap. 3. Sect. 2. §. 3. 4.

1. Igitur Præpositus Generalis nominatim commendatam sibi noverit institutionem puerorum, ac rudium in Christiana Doctrina: est enim maximè necessarium, ut circa hujus rei providentiam diligenter invigilet; cùm in Proximis ædificium Fidei, sine hoc fundamento non possit consurgere; & in Nostris periculum sit, ne, ut quisque erit doctior, ita Provinciam hanc, tamquam primo aspectu, minùs speciosam, forsitan detrectare conetur: cùm tamen revera nullus sit fructuosior, vel proximis ad ædificationem, vel Nostris ad caritatis, & humanitatis simul officia exercenda.

*Gravissima
hujus Ministerii
commendatio.*

*i Paul. III. p.
12. & Jul. III.
P. 61. & P. 5. c.
3. B. & C. 2.
D. 58. & R.
Præp. 39.*

2. Præter assiduam usum hujus Ministerii tantoperè commendatum, omnes, post emissam Profefsionem, aut susceptum Gradum Coadjutoris Spiritualis, debent

Ejus extraordinarium exercitium.

l P. 4. c. 10. §.
10. & K. & C.
1. D. 138. &
C. 2. D. 58. &
65. & R. Prov.
71. & R. Præp.
4. & Rect. 3.

*Modus majori
locorum adifi-
cationi aptan-
dus.*

m C. 1. D. 137.
& R. Præp. 39.

*Omnium est
piis adhortatio.
nibus juvare
proximos.*

n Ex. c. 6. §. 4.
& P. 7. c. 4. §.
8. & R. com.
42. & 10. & R.
Cord. 9. & Or.
c. 4. §. 22.

bent Catechismum docere per quadraginta dies; quod etiam Præpositis, & Rectoribus, ubi primum Regimen auspicantur, injunctum est. Diligenter etiam in ea tradenda Novitii instituendi sunt: & externi Discipuli in scholis inferioribus eandem docendi, ut suis locis traditur. l

3. Modus autem Doctrinam Christianam tradendi, pro locorum ratione, ad ædificationem, & majorem utilitatem exigetur, sive id canendo, sive secus fiat. m

4. Ceterum præter enunciata Ministeria Verbi Dei, quæ non sine delectu nostris hominibus imponuntur, omnium prorsus est, pro ratione sui gradus, piis colloquiis Proximum ad meliora promoveri, & consilio, ac exhortatione ad bona opera, præsertim ad Confessionem excitare. Quod ut præstare facilius possint, inter Domesticos piis sermonibus assuecant, & linguam ejus regionis, in qua resident, addiscant. n

SECTIO VII.

De Officiis Divinis.

1. **Q**uoniam occupationes, quæ ad animarum auxilium assumuntur, magni momenti sunt, ac nostri Instituti propriæ, & valdè frequentes; cum alioqui nostra habitatio tam sit in hoc, vel in illo loco incerta: non utentur Nostri Choro ad Horas Canonicas, vel Missas, & alia Officia decantanda; quandoquidem illis, quos ad ea audienda devotio moverit, abundè suppetet, ubi sibi ipsis satisfaciant. °

*Cur non indu-
ctus sit Chorus
in Societatem.*

° Paul. III. p.
14. Jul. III. p.
67. & Gregor.
XIII. p. 136.
& P. 6. c. 3. §.
4.

2. Quatenus tamen judicaretur populum moveri ad magis frequentandas Confessiones, Conciones, & Lectiones, & non aliter; posset ordinariè Dominicis, & Fests diebus dici vespertinum Officium, sine cantu figurato, vel firmo, sed tono quodam devoto, & simplici, eodemque tono Officium Hebdomadæ Sanctæ cum suis cæremoniis. In Missis autem majoribus, quæ dicentur (licèt submissa voce) habita ratione devotionis, & decen-
tæ, licebit duos vestitos superpelliceis assistere. p Habita postea ratione finis prædictæ

*Quatenus ali-
quando permis-
sio, & quo can-
tu.*

p P. 3. c. 3. §. 4.
& B. & C. 1.
D. 40.

q C. 2. D. 17.

r C. 3. D. 36.

s C. 1. D. 12. &
C. 4. D. 61.

r C. 9. D. 19.

*Processiones
quatenus usur-
panda.*

dictæ Constitutionis dispensatum est; ut Præpositus Generalis posset inducere Missæ, & Vesperarum cantum, vel etiam inductum revocare, ubi minus benè id munus præstari posset. q Cantus verò non alius esset, quàm præscribitur in Constitutionibus: circa quem tamen, locum habeat dispensatio P. Generalis, præsertim inter Hæreticos, & Infideles. r A quo etiam permitti poterit, ut in morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri solent per Ecclesias Civitatis, in nostris pariter celebrentur, cum feretro, sine pompa; celebrando scilicet Missas: vel si usus Patriæ habet, etiam recitando Officium Defunctorum, modo nostro simplici. s Ad uniformitatem verò in omnibus Provinciis observandam, statutum est; ut in publicis cæremoniis, in Missis, ac Vesperis, quando cantantur in nostris Ecclesiis, in Sacramentorum administratione, & in aliis Officiis Ecclesiasticis ritus ubique Romanus observetur. s

3. Statutum pariter fuit, ne Processiones à Nostris in posterum fierent; sed Generalis haberet facultatem dispensandi, ut eadem retineantur, & instituantur, ubi ad Dei gloriam expedire judicaverit: Romana porrò Corporis CHRISTI Processio

cessio (cùm intermittendam PP. censuis-
sent) jussu Greg. XIII. retenta est. " " C. 3. D. 35.
Idem tamen Pontifex voluit Nostros li-
beros omnino esse à publicis Processioni- x Greg. XIII.
bus, seu precibus, nec ab ullis Ordina- p. 155.
riis cogi posse, ut illis interessent. x

4. Si tamen contingeret, ut interesse *Eadem quo lo-*
compelleremur publicis Supplicationibus; *co. & visu.*
superpelliceo utemur, juxta communem
honestorum Clericorum morem. De loco
tamen, & Ordine procedendi relinquen-
dum est eorum arbitrio, qui nos voca-
runt. y *y C. 3. D. 25.*

SECTIO VIII.

*De Congregationibus Beatæ VIRGINIS,
& bonæ Mortis.*

1. **E**Rectę sunt intra nostra septa Sodalitates B. V. primò quidem in Collegio Romano pro externis Scholasticis, ad hoc; ut hi certis diebus, & horis convenientes in nostrum Templum Annuntiationis Beatę MARIÆ, Confessionis, & Eucharistię Sacramenta ibidem frequentarent, & Divinis officiis, colloquiis, & exhortationibus spiritualibus, aliisque piis operibus vacarent; cui Sodalitati, beneficio Apo-
Institutio. & exercitia Congregationum B. V. & bonæ Mortis.

Apostolico, pluribus Indulgentiis ornatae
 Præpositus Generalis, seu Vicarius alias
 erectas in quibuscumque nostris Domibus,
 Collegiis, & Residentiis, quin & in aliis
 Domibus, seu Seminariis existentibus sub
 directione Societatis, & constantes etiam
 ex non Scholaribus potest aggregare; ita
 ut æquè, ac prædicta Congregatio Prima-
 ria indultis, ac Indulgentiis ei concessis
 fruatur. 2.

2 Greg. XIII.
 p. 256. & Six-
 tus V. p. 269 &
 Idem. p. 3. In
 App. Inst. Soc.
 Impr. an. 1665
 & Clem. VIII.
 p. 301. & Or. c.
 2. §. 1.

*Non possunt ha-
 bere bona im-
 mobilia, & cer-
 tos redditus.*

2 Greg. XIII.
 p. 260. & Or. c.
 21. §. 3. & Bre-
 ve M. S. Greg.
 XV. 15. April.
 1621. & Decl.
 Sac. Congr. de
 qua mentio in
 literis encycli-
 cis Secr. Socie-
 tatis 10. Sept.
 1605.

*Forma eas ag-
 gregandi Pri-
 maria Roma-
 na.*

2. Est autem advertendum Congrega-
 tiones, quarum directio à Societate susci-
 pitur, nullo modo bona immobilia aut
 certos redditus admittere posse; cum nec
 Societas capax sit eorum reddituum, nec
 ipsa Sodalitiam; cum ejusmodi esse oporteat,
 ut à Nostris erecta, quancumque illi se
 subducere voluerint, eo ipso dissolvantur.
 Ceterum ex hac ordinatione illud etiam
 commodi accidit, ut hæ Sodalitates non
 subsint Ordinariorum Visitationibus: sed
 à Societate, cujus fuit earum Instituta
 condere, dirigantur. 2.

3. Porro modus, quo dirigi debeat po-
 stulatio aggregationis Sodalitatum ad pri-
 mariam Romanam, paucis comprehendit-
 tur. 1. Cum Reçtori, accedente etiam
 Provincialis judicio, videbitur tot esse per-
 sonas, & tales, ut nova Congregatio
 institui

institui debeat; curabunt ut aliqui ex iis binas literas Romam scribant, alteras ad P. Generalem (penes quem unum est aggregandi potestas) quibus id petant; alteras ad ipsum Præfectum, & Assistentes Primariæ Congregationis, flagitantes ut eam gratiam apud P. Generalem procurent. 2. Expensæ in exscribendis literis patentibus pro aggregationibus hujusmodi, non suscipiantur ab aliis, quam ab ipsis Provinciis. Provincialis tamen prospiciat peculiari aliqua ratione, ne Collegia, & Domus hisce sumptibus graventur. *b*

b Or. c. 21. §. 2. 3.

4. Præterea à P. N. Vincentio Carrafa anno 1648. instituta est in Templo Domus Professæ Romanæ, atque exinde in reliqua Societatis Tempora maximo fructu propagata Congregatio, quam vocant Bonæ Mortis; quia certo hebdomadæ die conveniunt utriusque sexus Christi Fideles, ut piis adhortationibus, & precibus ad sanctum vitæ finem peragendum juventur. Atque hanc Congregationem Alexander VII. Indulgentiis munivit, Brevi expedito 21. Augusti 1655. ubi asserit eandem esse auctoritate Apostolica confirmatam.

Congregatio Bonæ Mortis.

5. Non permittendum autem ut cum Congregationibus Externorum Nostri

Congregationes Externorum non admittenda.

Y

mis-

misceantur ; nec ulli earum conventus apud nos agantur, nisi qui ad finem Societatis conducerent. ^e

^e P. 7. c. 4. G.
& R. Prov.
103.

SECTIO IX.

De Exercitiis spiritualibus.

*Exercitiorum
Institutio, &
utilitas.*

d Paul. III. in
Form. p. 9. &
32. & Jul. III.
in eadem pag.
61. & P. 7. c.
4. § 8. & C.
5. D. 58. &
C. 7. D. 40.

*Modus ea tra-
dendi in Dire-
ctorio.*

^e Ep. Secr. So-
cietatis præ-
fixa eidem
Directorio.

1. **E**Xercitia spiritualia, auctore S. I. G. NATIO, ex Sacris Scripturis, & vitæ spiritualis experimentis elicita, & in certum ordinem, ad piè movendos Fidelium animos, redacta, sunt unum ex Instrumentis essentialibus Instituti Societatis; quibus illa ad suorum, Externorumque spiritualem profectum utitur; & quibus referri debent, magna ex parte, accepti uberes fructus, quos eadem Societas in Ecclesia Dei ubique gentium producere non cessat. ^d

2. In hoc armorum spiritualium genere tractando erudiendi sunt nostri Scholastici, ut indicatum est P. 2. Cap. 5. Sect. 7. §. 6. & ad hanc scientiam parandam, ex Decr. 107. Con. 1. & approbatione Con. 5. Directorium peculiare compositum est, atque vulgatum. ^e Rejecto igitur Lectore ad uberrimam hujus Directorii institutionem, huc pauca revocabuntur, quæ sparsa in Constitutionibus, & Regulis extant.

3. Licet Sacerdotum maximè sit, alligere ad Exercitia hominès, atque ea tradere: nulli tamen ea cura demandanda esset, nisi prudentia, ac rerum spiritualium usus satis probatus esset. *f*

4. In universum loquendo Exercitià, quæ ad primam hebdomadam pertinent, tantùm tradantur. Omnia verò tradendū oportebit rarioribus hominibus, & qui de vitæ suæ statu deliberare velint. *g*

5. Nemo scriptas dabit, aut mittet cuiquam Externo, vel Domestico Instructiones spirituales, aut meditationes, nec Exercitià spiritualia communicabit, nisi à Superiore id approbetur. *h*

6. Concessa est Indulgentia plenaria omnibus Christi Fidelibus, qui apud Nos Exercitià per octiduum peregerint, & confessi Sacram Eucharistiam sumpserint. *i*

7. Neque hic omittendum videtur ex Directorio in Exercitiis Cap. 4. §. 2. quoad expensas nostrarum Domuum, levandas attinet; si quando graves essent, ob Externorum sese apud nos exercentium alimenta, eleëmofynas in id oblatas, si offerantur, communiter non recusandas, præsertim à ditioribus; nec, si non offerantur, requirendas esse.

Non omnium ea tradere.

f P. 4. c. 8. §. 5. & P. 7. c. 4. §. 8. & R. Sac. 7. & Præp. 41. & Rect. 67.

Neque omnibus integra.

g P. 4. c. 8. E. & P. 3. c. 3. R.

Nulla scripto meditationes communicentur infcio Superiore. h R. com. 39.

Indulgentià plenaria Exercitià peragentibus.

i Alex. VII. in Brevipag. 49. Append.

Expense pro Exercitiis.

CAPUT II.

De Missionibus.

Xpositis hactenus Ministeriis maximè affines sunt Missiones, ac proinde hic tractandæ; licet extra nostras Domos necessario peragantur. Scholæ publicæ, domesticum quidem munus, sed materia discrepans, postmodum exponentur.

† Missiones Societatis præcipuissimæ.

¶ Ex. c. 4. §. 27. & 35. & p. 3 c. 2. G. & P. 4. Proœm. A. & P. 7. c. 1. §. 1. & A. & c. 2. H. & Paul. III. in Form. p. 11. & Jul. III. in eadem p. 63. & Paul. III. in Bull. p. 38. & C. 5. D. 46. & R. Miss. 1. & In. 12. §. 2.

* Sed præcipuè Professorum.

SECTIO I.

Missionum dignitas, & per quos instituende.

† 1. **E**T quidem inter præcipua Societatis munia Missiones censentur: ut nostræ Vocationis proprium dicatur, diversa loca peragere, & vitam agere in quaribus Mundi plaga, ubi majus animarum auxilium speratur. ^a

* 2. Et propterea Societas Professæ aliquas obligationes suscipere recusat, de quibus infra Cap. 3. Nec Professi stabilem in Domibus habitationem habent; ut expeditiores sint ad Missiones, quæ præcipuè

pria ipsorum sunt, & obnixè propterea P. Generali commendatæ. *b* Quatenus autem Professi vi voti, quo se obstrinxerunt Summo Pontifici, ad Missiones te- neantur; & quomodo iidem in Pontificiis Missionibus se gerere debeant, explicatum est supra Par. 3. Cap. 3. Sect. 3.

3. Quare hic agendum est de Missio- nibus, ad quas mittuntur nostri Sacerdo- tes à Superioribus Societatis: dicendorum tamen pleraque pertinere etiam ad Ponti- ficios Missionarios minimè dubitandum est. Primò igitur exponendum quid servare debeat qui mittit; 2. quid præstandum à Misso circa seipsum. 3. quid circa alios.

4. Præpositus Generalis quocumque locorum mittere potest omnes suos Sub- ditos, sive Professionem emiserint, sive non emiserint; cùm expedire ad animarum auxilium judicaverit. Quam mittendi fa- cultatem potest Generalis Inferioribus communicare. *c*

5. Vicarius autem Generalis habet li- mitatam facultatem mittendi Professos quatuor Votorum. Nam ad Infideles, & remotas partes, non poterit mittere sine decisivo suffragio Assistentium, & eò tan- tum; unde impediri non possint, quo mi- nus

b P. 4. C. 2. §. 4. & B. ... & P. 6. C. 3. §. 5. & C. 5. D. 46.

Ordo dicendo- rum.

Generalis au- thoritas ad Missiones.

c Paul III. p. 38. & P. 7. C. 2. §. 1. & B. & P. 9. C. 3. §. 9. & F.

Vicarii.

d Off. Vic. §.
11.

Provincialium.

f R. Prov. 106.
& 109. & 112.
113. & In. 3. §.
10.

Superiorum
localium.

g In. 4. §. 3. &
In. 10. §. 10. &
In. 15. c. 2.
§. 8. & In. 3.
§. 10. & In.
Temp. tit. 1.
§. 15. & Cl. c.
11. tit. 2. §. 4.

Eorum qui mit-
tuntur.

h P. 7. c. 1. §.
1. & 7. & c.
3. §. 1.

nus Congregationibus, ad quas jus habent
interfunt. d

6. Provinciales ordinariè mittunt ad
Missiones ex Subditis, quos volunt, intra
Provinciam suam: immò jubentur in illis
Confessarios identidem adhibere; ne per-
petuò cum nonnullis Devotulis occupen-
tur. At extra Provinciam nequeunt mit-
tere præsertim eos, qui jus habent ad Con-
gregationem Provinciale, quando ea
imminet. Si tamen aliud posceret urgens
causa, cum suis Consultoribus ad plura
suffragia statuet, an mittendi sint. f

7. Superiores locales non videntur ha-
bere facultatem suos mittendi ad laboran-
dum in Missionibus extra Urbem, in qua
resident, nisi ad loca vicina, tridui spatio;
& hæc Missiones commendantur ad discuti-
endum otium Operariorum, & ædifica-
tionem præbendam Proximis. g

8. Non repugnat etiam Constitutioni-
bus, ut mittendi ipsimet sibi eligant ubi,
& in quare occupentur: si aliquorum ju-
dicio relictum fuerit, ut discurrant, qua-
cumque majus Dei obsequium, & ani-
marum profectum assequi se posse arbi-
trantur. h

SECTIO II.

Qui, & ad quos mittendi.

I. Ceterum Præpositus Generalis, & Deus præ oculis
 quicumque ab eo hanc mittendi in decernenda
 facultatem habuerit, diligenter in hujus Missione.
 modi Missionibus curet; ut, quod ad majus
 Dei obsequium, & universale bonum fa-
 cit, statuatur. Et si rei difficultas id poscit,
 præmissis suis, & suorum orationibus, &
 sacrificiis, & consultatione cum aliquo, i P. 7. c. 2. §.
 vel pluribus ex Societate: quod maximè 1. & C. D. &
 servandum est, si ob urgentiorem necessi- P. 9. c. 3. §. 9.
 tatem Missio inter Infideles instituenda & F. & R.
 est. i Prov. 109.

2. Ad eligendos autem populos, præ Ad quos potissi-
 oculis habenda sunt aliqua; & ceteris pari- mum Missio in-
 bus anteferendi, qui aut magis indigent, aut stituenda.
 spondent majorem fructum spiritualem,
 aut melius de nobis sunt meriti, aut quo-
 rum pietas latius promanare potest; ut sunt
 Urbes primariæ; & in eis Principes, viri
 docti &c. aut ubi, propter malevolorum
 sermones, alienati à Societate aliqui, ei vi-
 derentur reconciliandi. l P. 7. c. 2. §.
 1. & D.

3. In determinandis verò personis, quas Qui ad quasq;
 mittere oporteat, attendenda hæc sunt. I. Missiones opti-
 Ad mi.

Ad res graviores, & in quibus plus refert non errare, aptissimi, & quibus maxime fiditur, seligendi. 2. Ubi magni subeundi labores corporis, robustissimi. 3. Ubi pericula spiritualia, in virtute probatissimi. 4. Ad agendum cum prudentibus, & primariis Viris, conveniunt, qui conversandi cum hominibus gratiam habent, cum exteriori specie (modò, quæ interiora sunt, non desint) quæ ad auctoritatem conferat.

m P. 7. c. 2. F.
& R. Prov.
109.

*Quomodo in-
vicem associan-
di.*

n P. 7. c. 2. F.

*Cui parere de-
beant, & quo-
modo dirigendi.*

5. Ingeniosis, & literatis ii magis quadrant, qui in ingenio itidem, ut plurimum, aptiores erunt, qui talento Prædicationis, & audiendarum Confessionum pollent. m

4. Quod ad numerum attinet, & combinationem hujusmodi Operariorum, sua etiam consideratio adhibenda. 1. Conveniret non mitti unum, sed saltem duos. 2. Plures etiam mitti possent, cum suppetet copia hominum; & numero messis responderet. 3. Concionator adjungendus Confessarius, inexpertus exercitato, circumspectus animoso; ita ut diversitas utrumque juvet, non discordiam generet. n

5. Qui primo loco in Patentibus nominabitur, Superior erit Missionis; alter Admonitor: & si Provinciali videbitur, omnes subjiciantur Superiori vicinioris do-

domus, o cui Superiori etiam jure Societatis communi subduntur. p Quod ad modum mittendi spectat, Provincialis det operam; ut pedestri itinere proficiscantur, habita ratione solius necessitatis in equitando. Præter patentes literas, videat an aliâ epistolâ dirigendi sint ad loci Præsides. q Instructionem etiam ordinariè mittendis dabit rerum gerendarum, plerùmque in scriptis. r

SECTIO III.

Quid præstare Mittendi debeant.

EX parte verò eorum, qui mittuntur, non pauca servanda sunt; seu considerentur quæ ad ipsorum animos, & cultum corporis spectant; seu quæ ad Proximorum utilitatem referuntur.

I. Ipsi, nulla ratione, se ingerent ad eundem, vel manendum, in hoc loco potiùs, quàm in illo; sed plenam, ac omninò liberam sui dispositionem Superiori relinquent; postquam ei suæ conscientiæ plenam rationem reddiderint, ut meliùs in Missionibus dirigi possint. s Hinc plañum fit prohiberi; ne quis magne auctoritatis intercessionem adhibeat, ad aliquem de

o In. 12. §. 15.
& R. Prov.
109.
p C. 11. D. 32.
& P. 7. c. 3. A.
q P. 7. c. 2. §.
1. G. L. M. &
C. 3. D. 37. &
R. Prov. 115.
& R. Miss. 4. 5.
& In 12. §. 15.
r P. 7. c. 2. §.
2. & L. & N.
& c. 1. §. 5. &
F. & G.

Indifferentia
Mittendorum.

s P. 7. c. 2. §. 1.
& c. 3. §. 1. &
Ex. c. 4. §. 35.
& R. Miss. 2. 3.

de Societate petendum, nisi id Superiori probari intellexerit. Non tamen his repugnat proponere, debita cum indifferentia, motus animi, qui in contrarium occurrunt.

Servandi mores, & disciplina religiosa.

x R. Miss. 1. & 25. 26. & In. 12. §. 2.

Paupertas, & ædificationis præsidia.

y R. Miss. 6. Or. c. 1. §. 18. & In. 13. §. 3. & 8. & C. 6. D. 39.

2. Dum mittuntur, rem maximi ponderis in Societate sibi esse commissam intelligant: & ita se comparent, ut apta Dei instrumenta esse possint. Quantumlibet occupati ne obliviscantur propriæ perfectionis: servent cum Deo, & inter se unionem; & Orationem matutinam, & Examen vespertinum, quoad ejus fieri poterit, nunquam intermittant: serventque Regulas Societatis. Apud alios verò se integritatis, & gravitatis exemplum præbeant.

3. Paupertatem sectentur non modò itinere, ut supra dictum est, sed & in Hospitio; quod Xenodochium esse oporteret, si mundum aliquod reperiretur; aut honesta domus; in qua scæminas non audiant. Invitationes ad mensam declinandæ. Victus potius, quàm pecunia pro eo comparando, accipiendus; iisque sufficiens quidem, sed qui sit ædificationi: acceptæ autem pecuniæ rationem Superiori reddent; & si quid ejusdem superfuerit, pariter illi tradent. Quamquam in Missionibus præcipuè cavendum est, ne à Poenitentibus,

bus, Amicis, ac Devotis pecunia ulla accipiatur ad proprium usum, cum nec ad id facultatem Superiores dare possint. z

4. Cum ingressi fuerint loca, in quibus Ordinarii resident, eos quamprimum adiant; & oblatam submissè operam suam, facultatem modestè petant ministeria Societatis exercendi: tum omnes, quorum auctoritate opus habent, benevolos sibi facere studeant, Parochos præsertim, ac Religiosos, & si quos adversarios esse Societati intellexerint. a

5. Tum strenuè admovenda manus operi: eaque ferè omnia in Missionibus media adhiberi poterunt; quæ congruunt Societatis Instituto; & superius enumerata sunt: nempe ministerium Verbi Dei, Sacramentorum Poenitentiae, & Eucharistiae administratio, Exercitiorum Spiritualium traditio, Ecclesiasticorum instructio, Catechesis ad Pueros, & alios rudes, Pauperum in Xenodochiis, & Carcere publico visitatio. b

6. At in hisce Ministeriis eligendis infra scripta servantur. Cum Societas Spiritualia, & corporalia obsequia Proximis præstare possit; ubi utrisque par non est, priora præferantur. Eadem est ratio de magis urgentibus, magis propriis nostri Instituti,

z Ex c. 1. §. 3.
& P. 6. c. 11. §.
7. & C. 5. D.
29. & C. 6. D.
21. & C. 12. D.
39 & Or. c.
4 §. 9.

*Reverentia
erga Prælatos.*
a P. 10. §. 11.
& B. & R. Miss.
7. & 17. & In.
12. §. 3. & 5.
& 12.

*Quæ Ministeria
exercenda.*

b P. 7. c. 3. §.
2. & A. & R.
Miss. 10. 11. 12.
& In. 12.

*Quæ antefere-
renda.*

stituti, destitutis aliorum ope, obnoxiiis discrimini, secum fructum laturis, ad plurius bonum spectantibus, diutius permanfuris, si cetera sint paria, adjiciendus potius est animus, quam oppositis, seu Ministeriis, seu operibus: ac demum, quæ aliis præferenda, communicato consilio cum Superiori propinquiore, statuendum est. *e* Ordo verò servandus in hisce Ministeriis, etsi certus præscribi non potest, jure tamen ab humilioribus inchoare. *d* Extat in Regulis Missionum Methodus ordinandæ Missionis; ad quam possunt adjicere Provinciales, quæ pro locorum, ac Missionum varietate opportuna videbuntur. *e*

7. Indicantur præterea nonnulla, quæ præstanda, quæ cavenda; ut in Ministerio tam multa exercitamenta complectente, magnosque animorum motus ciere solito, singula ad perfectam prudentiæ normam exigantur. *i*. Amoveant suspensionem, se gratia reformandi; aut visitandi Cleri venisse. *f* 2. Parochi, aliorumque virorum idoneorum consilia, & opem exquirant. *g* 3. Ita se omnibus omnia faciant, ut magnitudinem tamen animi præferant, religiosæ modestiæ simul, & sanctæ libertatis tenaces. *h* Si eleemosyna alicui largienda

e P. 7. c. 2. §. 1.

& E. & c. 2. A.

& c. 3. §. 2.

d R. Miss. 13.

e R. Miss. 4. 5.

6. 7. 8. 9. 10. 11.

12. 13. & c. &

27. In. 12. §. 1.

& 3. 4. 5. 6. 7.

9. 10.

Zelus, & prudentia quomodo jungenda.

f R. 8. 18. 19.

& In. 12. §. 3.

g R. Miss. 4. &

In. 12. §. 4.

h R. Miss. 15.

16.

gienda sit, cautè, & secretò fiat. *4.* Non prætermittant occasionem Divini servitii, quam possint arripere, sine injuncti operis detrimento; licebitque pariter excursiones breves aliò facere; cum spe fructus. *5.* Firmitatem, quantum licet, rebus perfectis procurent: non condant autem Statuta Congregationi ulli, inconsulto Superiore. *6.* Tempus stationis, ubi à Summo Pontifice definitum non est, metiendum, comparando eum fructum, qui in ea percipitur, cum eo, qui speratur alibi. Cum autem revocari aliquem oportebit, iis mediis Provincialis utatur; ut illi, à quibus evocatur, non offendantur. Et ad hunc etiam finem, scribant qui versantur in Missionibus, ad suum Provinciam, aut ab eo designatum, singulis hebdomadis, vel quoties ille præscripserit, ei declarantes successum Missionis.

In. 12. §. 11.

1 P. 7. c. 1. §. 7.

& R. Miss. 20.

21.

m R. Miss. 22.

23.

2 P. 7. c. 2. H.

& C. 2. D. 12.

o P 7. c. 2. §. 2.

& H. & P. 8. c.

1. L. & C. 2 D.

54. & Form.

scrib. §. 5. & R.

Prov. 108. &

R. Miss. 24. &

In. 12. §. 13.

Missiones insign-

nes.

8. De Missionibus insignibus, quarum Operarii per varias Provincias sparsi essent, non segregandis in peculiaribus suæ nationis Domiciliis, subdendis-ve Superioribus popularibus, actum supra est P. 4. C. 3. De Missionem Sinensi extat luculentum elogium D. 86. C. 7.

9. Sed ut unum sub aspectum conjiciamus omnia, quæ ad excolendam Christi Do-

Anacephaleosis omnium Inferiorum.

Domini vineam, otiumque discutiendum
 ferè ubique præstari possunt ex In. 4. 6. 3.
 hæc enumerantur. Docere doctrinam Chri-
 stianam, tradere Exercitia, quærere, &
 inducere homines ad ea peragenda, visita-
 re hospitalia, & carceres; quærere eleē-
 mosynas ad subsidium ibidem detentorum,
 apud eosdem concionari, reducere eos,
 qui sunt in malo statu, juvare Confrater-
 nitates, ubi sunt, juxta nostrum Institu-
 tum, & ubi non sunt, introducere; adire
 scholas Externorum, & in eis, consen-
 tientibus Ludimagistris, aliquas exhorta-
 tiones habere; Juventutem ad Confessio-
 nem allicere, quamvis meliùs sit curare,
 ut ipsi Magistri per se hoc faciant; visitare
 infirmos, ad eos consolandos, & spiritua-
 liter juvandos; qua ratione juvantur etiam
 propinqui, qui adsunt, & sunt amici;
 & faciliè adduci possunt ad frequentanda
 Sacramenta: Pro hoc etiam confert, cum
 Proximi veniunt ad nostrum Templum,
 libenter eos admittere, & audire in Con-
 fessione; & cum occurrunt nobis in via,
 invitare eos qualibet occasione. Juvabit fa-
 cere interdum Conferentias de modo ju-
 vandi Proximos. Præterea possunt fieri
 Missiones ad loca vicina. Proderit etiam
 non casu, sed consideratè, & cum exa-
 mine

mine gestorum juvare Proximum. Denique curandum esset, ut omnes intelligerent, Societati nihil gratius esse posse, quàm in omnibus rebus consentaneis Instituto, adhiberi quâlibet horâ.

CAPUT III.

De Corporalibus Ministeriis exhibendis, aliquibusque aliis vitandis.

1. Corporalibus etiam pietatis operibus, quantum spiritualia, quæ præponenda sunt, permittant, & vires patientur, incumbendum est; præsertim in Xenodochiis eos invisendo, & aliquos, qui eis inserviant, mittendo; & dissidentes ad concordiam revocando; sic etiam pauperes, & in custodiis publicis detentos sublevando, & ut alii sublevent, curando. Non convenit tamen misceri nos cum aliqua Congregatione; nec apud nos aliquos Conventus haberi; nisi qui ad nostrum pecuniarium finem instituuntur. ^a

2. Externis etiam pauperibus eleemosynæ aliquæ erogandæ sunt, pro Collegii, vel Domus facultate; & in illis præsertim locis,

*Adjumenta
temporalium
necessitatem.*

^a P. 7. c. 4. §.
9. & G. & c.
2. E. & P. 9. c.
6. §. 4. & B. &
In. 4. §. 3.

*Eleemosyna è
nostris bonis
largienda.*

b R. Prov. 96.

c R. Jan. 10.

Negotia Status
vetantur.

d P. 6. c. 3 §. 7.
& C. 5. D. 47.
48. & 79. &
80. & Or. c. 11.
§. 4. & Paul.
V. p. 309.

Quanam cen-
senda negotia
Status,

e C. 7. D. 46.
& Or. c. 11. §.
4. & c.

cis, ubi reditus Ecclesiasticorum bonorum percipiuntur: eaque juxta præscriptum Provincialis; b & si qui ad januam accedunt, à Janitore benignè accipiendi, & juvandi etiam, juxta Superioris arbitrium. c

3. Ea verò quæ vitanda sunt Nostris, ne in Proximorum utilitatem effusi longius provehantur, quàm Religiosa Caritas patiatur, ex sequentibus patent. Nullus publicis, & secularibus Principum negotiis, quæ ad rationem Status, ut vocant, pertinent, per quoscumque requisitus, ulla ratione se immisceat: idque præcipitur in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pœna inhabilitatis ad quævis Officia, & Prælationes, vocisque activæ, ac passivæ privationis: commendaturque Superioribus, ut propensos ad hujusmodi negotia amovere procurent, si alicubi degant, ubi periculum talium curarum immineat. d

4. Quæ autem pertinent ad solam conscientiam Principum, aliorum-ve, qui petunt consilium, non eo Decreto prohibentur; sed quæ eò non referuntur, ut sunt ex. gr. Principum fœdera: Successiones, Bella: harum enim, & similium rerum publicis consiliis interesse, aut operam iis tractandis impendere, interdicitur. d

5. Nec

§. Nec in familiaritatem Principum se
 se insinuare Nostros convenit; nec aliis
 negotiis secularibus, etiam rerum parti-
 cularium, præsertim propinquorum occu-
 pari; nisi fortè interdum, iudicio Superio-
 rum, caritas aliud suaderet. Abstineant
 etiam à Testamentorum executione: &
 delatam Legatorum confidentialium cu-
 ram non acceptabunt. *f* Sacerdotes verò
 etsi, cum opus est, ægrotos ad condenda
 testamenta hortari deceat; iis tamen con-
 ficiendis non assistant. *g* Nullus se exami-
 nari in causis civilibus permittat; nisi, qui
 ad peccatum obligare potest, compelleret;
 aut sine licentia sui Superioris; quæ mini-
 mè danda, nisi in causis valdè piis; & quæ
 in nullius detrimentum vergant; in crimi-
 nalibus autem nunquam. *h* Eorum verò
 nullus, etiam Procuratorum, qui Romam
 veniunt, Externorum negotia suscipiat,
 sine facultate Provincialis: quam rarò ad-
 modum, nec nisi gravioribus de causis
 concedet. *i*

6. Quando declinari non potest ministe-
 rium examinandi ad Ordines, aut alia mu-
 nia Ecclesiastica ut simul iudicium feren-
 dum sit de sufficientia promovendorum,
 quod quidem non est consentaneum nostro
 Instituto; ita iudicium temperetur, ut sit so-
 lum

*Quacumque
 negotia secula-
 ria vitanda.*

f P. 6. c. 3. §.
 7. & D. & C.
 5. D. 48. & 80.
 & C. 8. D. 56.
 & C. 12. D. 38.
 & R. com. 41.
g R. Sac. 28.

h P. 6. c. 3. §. 8.
 & E. & C. 7.
 D. 13.

i Or. c. 4. §. 2.

*Examinare pro
 Ordinariis qua-
 tenus liceat.*

l C. 2. D. 71. &
C. 4. D. 63. &
R. Prov. 104.

*Seminaria qua
admitti possint.*

m C. 2. D. 18.
& C. 3. D. 24.
& C. 4. D. 13.
& C. 12. D. 25.
& in C. 3. In-
terrog. §. 4.
n C. 12. D. 26.

*Monialium
regimen probi-
betur.*

o P. 6. C. 3. §. 5.
& R. Prap. 47.
& Rect. 68 &
C. 7. D. 56. &
C. 8. D. 11. &
Paul III. p. 44

* *Et Parochiale:*
p P. 4. C. 2 §. 1.
B & P. 6 C. 3.
§. 5. 6 & C. &
C. 1. D. 124 &
C. 2. D. 59.

q C. 1. D. 136.
† *Et offensa Pro-
ximorum.*

lùm de sufficientia doctrinæ, non autem
morum aut aliorum requisitorum. Posset
tamen dispensare P. Generalis, ubi hoc ex-
pediens judicaverit. l

7. Seminaria Externorum adolescen-
tium à Nostris gubernanda non admitten-
tur, nisi ex dispensatione P. Generalis,
quando plures circumstantiæ confluent:
& in admisis peculiare Magistri non
concedendi. m Non recusanda autem Se-
minaria, quæ in Gallia condunt Episcopi;
ubi Clerici per Exercitia spiritualia, &
notitiam rerum Ecclesiasticarum, proxi-
mè erudiuntur ad vitam Ecclesiasticam. n

8. Curam suscipere Mulierum Religio-
farum quarumcumque, & confessiones
ordinariè audire earundem in communi-
viventium est vetitum; neque ad id cogi
possumus. o

* 9. Interdicimur etiam suscipere curas
Parochiales animarum. p Jus autem illud
Collegii Gandiensis præsentandi tres Pa-
rochiales Neophytorum visum fuit reti-
nendum; ut melius consuleretur illorum
spirituali utilitati. q

† 10. Ut cum omni demum hominum
ordine religiosa caritas foveatur: caveant
Nostris, ne alios quoscumque Externos,
maximè verò Religiosos, aut Viros pri-
ma-

marios, vel lingua, vel calamo, aut quacumque alia ratione offendant: & Superiorum erit in hujusmodi noxas inquirere, & animadvertere, exhibita quamprimum satisfactione debita. Et Consultores hac de re Superiores mediatos monebunt. r Speciatim verò graviter commendatum, ac districtè præceptum est, ut de Prædicatorum Ordine magnificè Nostri sentiant, & loquantur; & cum ejus Religiosis mutuæ hospitalitatis, aliisque caritatis officiis certare studeant.

r P. 3. C. 1. §. 9.
& P. 4. C. 16.
D. & P. 6. C. 3.
§. 8. & P. 7. C.
2. H. & P. 10. §.
11. & B. & C.
12. D. 17.
C. 8. D. 12.
& C. 11. D. 19.

CAPUT IV.

De Scholis publicis instituendis, moderandisque.

SECTIO I.

De Scholarum publicarum Institutione, & methodo universè.

Inter Societatis Ministeria unum est ex primariis, omnes Disciplinas, Instituto nostro congruentes, ita Proximis

Schola admittuntur ob Externorum utilitatem.

tradere; ut inde ad Conditoris nostri cognitionem, atque amorem excitentur.

a St. R. Prov. 3.

Quare opportunè hic exponuntur, quæ de Scholis

Scholis publicis constituta sunt, cum de privatis actum jam sit. Par. 3. ubi Scholasticorum nostrorum Institutio traditur. Habita igitur ratione, non solum profectus in literis Scholasticorum nostrorum; sed etiam profectus in literis, & moribus Externorum, Scholæ aperiuntur, saltem in Disciplinis humanioribus; in gravioribus autem, pro Locorum, in quibus Collegia fuerint, ratione. *b*

b P. 4. C. 7. §. 1.

Etiā Universitates.

2. Eadem Caritatis ratio extendi poterit ad Universitatum curam suscipiendam; ut in eis hic fructus latius pateat, tam in scientiis, quæ traduntur, quàm in hominibus, qui ad eas conveniunt, & Gradibus, ad quos promoventur. *c* Eritque Provincialis, omni studio, per se curare, & Rectori etiam valdè commendare; ut tam multiplici Scholarum nostrarum labori fructus, quem gratia nostræ Vocationis exigit, abundè respondeat. *d*

c P. 4. C. 11. §. 1.

d St. R. Prov. 1. 2.

Ad unam Rationem studiorum omnes se componant.

3. Ad hunc finem meliùs consequendum, norma petenda est à Ratione studiorum, quam ex Regulis Collegii Romani confici, approbarique à Præposito Generali eadem Constitutiones monuerunt. *e* Adduntque singula attemperanda circumstantiis locorum, temporum, ac Personarum; nitendo tamen, ut omnes ad unum, qui

e P. 4. C. 7. §. 2. & C. & C. 13. A.

qui communis sit, Ordinem studiorum se-
 se componant. *f* At Provincialis partes
 sunt, excubare, ut omnes Regulæ, quæ
 ad Rationem Studiorum pertinent, obser-
 ventur. Quod si alicubi mutandum aliquid
 censeret, referat ad Generalem. *g* Confe-
 ctus igitur is Ordo, magno, ac diuturno
 labore, à sex Patribus deputatis, non se-
 mel in Provinciis examinatus, atque ex-
 perientia probatus, auctus etiam Decretis
 plurium Congregationum, *h* à multis jam
 annis dirigit Societatis Scholas.

f P. 4. c. 6. E &
 K. & c. 7. §. 2.
 & c. 13. §. 1. 2.
 3. & A. & C.
 & §. 5. & c. 15.
 C. D. & c. 17.
 § 8. & M.
g St. R. Prov.
 38. 39.

h Præf. ad Rat.
 St. & Hist. Soc.
 p. 5. l. 4. In. &
 C. 6. D. 41.

SECTIO II.

De Classibus inferioribus.

1. **Q**Uamquam alios instituere in le-
 gendo, & scribendo opus Carita-
 tis esset; tamen, propter Personarum So-
 cietatis penuriam hoc ordinariè docere non
 consuevimus; & universè illud curandum
 est, ut quando Scholæ pauciores sunt; al-
 tiores semper, quoad ejus fieri potest, re-
 tineantur, sublatis infimis. *i* Nostra autem
 mens esset, ut in Collegiis communiter
 Literæ humaniores, ac linguarum prælege-
 rentur, *l* cum hac ratione animarum auxi-
 lium, præsertim adolescentium, summe-
 perè promoveri compertum sit. *m*

*Literæ huma-
 niores potissi-
 mùm tradenda.*

i P. 4. c. 12. C.
 & St. 1. R.
 Prov. 21. §. 1.
 & 4.
l P. 4. c. 5. §. 1.
 & c. 7. B. & C.
 12. §. 2. & B.
m In. 20. in it.
 & C 7. D. 26.
 §. 1.

*Quot Classes,
& quarum lin-
guarum insti-
tuenda.*

n P. 4. C. 12. §.
2. & C. 13. B.

o P. 4. C. 6. §.
5. & D.

p St. R. Prov. 8.

q C. 8. D. 16.

r P. 4. C. 12. §.
2. & B.

s St. R. Prov.
23.

*Quomodo ea-
dem dividenda,
contrahenda.*

2. Tres ordinariè erunt Præceptores in tribus Grammaticæ classibus; quartus humaniores Literas; quintus Rhetoricam prælegat: & in horum classibus Græca lingua, & Hebraïca, & si quæ alia disceretur, est prælegenda. n Sed quia pro Varietate causarum, & Personarum linguæ sacrae priùs, aut posteriùs explicari possunt, o ut Hebræa in Theologica Classe traderetur institutum est. p Quoad literas autem Græcas attinet; propter earum multiplicem utilitatem, Generali enixè commendatum est; ut earum curam non in minimis suæ providentiæ partibus collocet. q Aliarum præterea linguarum, qualis est Chaldaïca, Arabica, & Indica, ubi utiles ad eos populos juvandos viderentur, Præceptores institui possent. r In Latina verò docenda, Provincialis dabit operam, ut nostri Magistri utantur Grammaticâ Emmanuëlis. s

3. Quod si tantum negotii aliquæ Classes exhiberent, ut unus Magister eis solus non satisfaceret, Adjutor aliquis ei adjungatur: & si hoc non sufficiet; geminari posset classis ea, quæ sic numero abundaret. Contra verò, si exiguus numerus, vel Auditorum dispositio tot classes, & Præceptores non exigeret; locus erit prudentiæ, ad eum numerum moderandum; ita tamen

ut

ut semper graduum distinctio fervetur : quorum tres ad Grammaticam, reliqui duo ad Humanitatem, & Rhetoricam pertineant. At quæ de classibus inferioribus tum multiplicandis, tum ordinandis, ut earum quælibet intra suos se fines contineat, servanda sunt, habes in Ratione Studiorum.

4. Porro cum in hisce classibus exercitationes varias pro Scholæ gradu, esse oporteat; nulla enim re magis adolescentium industria, quàm satietate languescit: quid in singulis ab earum Magistris præstari debeat, peculiaribus Regulis statutum est. * In universum illud omnibus hujusmodi classibus Constitutiones præscribunt: oportere, ut illarum studiosi Latinum Sermonem sibi reddant familiarem, latinè communiter loquendo (iis Scholis exceptis, in quibus discipuli latinè nesciunt) & stylum scribendo, ac prononciationem composita benè prononciando, expoliant: & sua etiam statura tempora habeant ad disputandum. y

At in Ratione studiorum distinctiùs eadem traduntur: & I. Quid in Prælectione servandum sit, exponitur R. Prof. inf. 27. 28. 29. II. Scribendi argumentum quale dictandum, quomodo recognoscendum,

Z 4

ib.

t P. 4. C. 13. B. & St. R. Prov. 21. & R. Præf. inf. 8. & R. Prof. inf. 12. 13. & R. sing. class. inf. à Rhet. ad inf. Gramm.

Exercitationes præscriptæ.

u R. Prof. inf. 24.

x St. p. 118. &c.

y P. 4. C. 6. §. 12. 13. & C. 13. §. 3. & R. Prof. inf. 18.

ib. R. 20. 21. 22. 23. 24. & 30. III. Exercitatio memoriae, & Repetitiones, ib. R. 19. 25. 26 & 36. IV. Disputationes, R. Præf. inf. 33. & Prof. inf. 31. & 34. V. Declamationes, aut solemnes, & raræ, aut privatæ, & frequentiores. R. Præf. inf. 32. & Prof. inf. 32. 33. VI. Emblemata, & Carmina propalam collocanda celeberrimis aliquot diebus, sed prius recognoscenda. R. Præf. inf. 3. & Prof. inf. 32. VII. Ad excitandam diligentiam discipulorum munuscula, seu Præmia quæ danda, & quo aliquando apparatu, numquam verò nostro sumptu; & qui Magistratus creandi. C. 1. D. 123 & Stud. R. Rect. 14. & Præf. inf. 35. 36. & Prof. inf. 35. & 39. Leges verò Præmiorum solemniū St. p. 100. VIII. Comcediæ, & Tragediæ rarissimè agendæ; & non nisi Latine, ac decentes, numquam verò in Ecclesia; nec persona muliebris inducatur. R. Prov. 28. & St. Rect. 13. IX. Diebus feriatis habendæ exercitationes inter Academicos, tum Grammaticæ Auditores. Academiæ R. St. p. 169. & 171.

*Quamdus in
Scholis singulis
immorandum.*

5. Demum spatium temporis in Literis Humanioribus insumendum, propter ingeniorum varietates, aliasque causas, non est limitandum. Videatur autem, an ingenio

genio valentibus dimidius annus in quavis quatuor classium inferiorum sufficiat, & duo in suprema, complectente etiam Rhetoricam. *a* Quam quidem Rhetoricæ facultatem curandum est, ut Alumni nostri, sive Convictores, annum audiant, antequam Philosophiam aggrediantur. Ceteris quoque Externis idem suadendum, sed cogendi non sunt. Si qui tamen planè velint ad Philosophiam accedere, possit cum illis agi, quod in Constit. L. D. Par. 4. Cap. 17. statuitur. *a*

6. Et quidem Rectoris erit per se, vel per Cancellarium, semper observare; ut qui novi accedunt examinentur; & convenientibus singuli classibus collocentur, ejusdemque discretionis relinquitur (auditi sententiâ eorum, qui ad id munus designati sunt) quamdiu quisque in qualibet facultate versari debeat. *b* Porrò in admittendis Scholasticis ad inferiores classes, iisdemque ulterius promovendis, serventur R. Præf. inf. à 9. usque ad 26. ubi statuitur neminem, eo quod ignobilis sit, & pauper, excludendum; arcendos verò nimium teneros, & prorsus ignotos, & ab infima classe provectiores ætate.

a P. 4. C. 15. §. 1. & A.

a P. 4. C. 5. §. 3 & C. 13. E. & St. R. Rect. 12.

Per quem, & quomodo in suis classibus Scholastici collocandi.

b P. 4. C. 5. §. 2. 3. & C. D. & C. 13. §. 4. & E. & C. 15. §. 1. & A. & C. 17. §. 2.

SECTIO

SECTIO III.

De Classibus superioribus in communi.

*Quare Sacra,
& naturales
scientia pertra-
ctanda.*

1. **C**UM Societatis, atque studiorum
scopus sit, Proximos ad amorem
Dei, & salutem suarum animarum juvare;
cumque ad eum finem medium magis pro-
prium sit facultas Theologiæ; in hanc po-
tissimum Societatis Universitates incum-
bent: ac diligenter, per idoneos admo-
dum Præceptores, quæ ad Scholasticam
doctrinam, & Sacras Scripturas pertinent,
ac etiam expositiva, quæ ad præfixum hunc
nobis finem conveniunt, pertractabunt. *c*
P. 4. C. 12. §. 1. & C. 2. D. 9. Et quoniam Artes, vel scientiæ naturales
disponunt ad Theologiam, & ad perfectam
cognitionem, & usui illius inserviunt;
d *P. 4. C. 5. §. 1. & C. 12. §. 3.* hæ pariter tractandæ sunt: *d* sic tamen ut
e *C. 3. D. 47. & R. Prov. 53.* veræ Theologiæ Scholasticæ inserviant. *e*
2. Moralis etiam scientia, & Mathema-
tica, quatenus tamen ad finem nobis pro-
positum conveniunt, tradentur. *f* Sed me-
f *P. 4. C. 12. C.* dicinæ, & Legum studium, ut à nostro
Instituto magis remotum, in Universita-
tibus Societatis, vel non tractabitur; vel
saltem ipsa societas per se id oneris non sus-
g *P. 4. C. 12. §.* cipiet. *g*

4.

3. Et

3. Et hæc quidem facultates tractandæ. De ratione autem servanda in communi, dum traduntur, hæc decreta sunt, præter ea quæ sigillatim pro singulis classibus præscribuntur in Ratione studiorum, & attingentur infra Sect. proximâ. Primò sequantur Nostri in quavis Facultate securiorem, & magis approbatam Doctrinam, & eos Auctores, qui eam docent; novitasque, & diversitas opinionum eliminanda. *h* Hujus verò Constitutionis ea est sententia. 1. Ut Nostri non inducant novas opiniones. 2. Ut si quando contra communem senserint, sequantur quod Societas judicaverit. 3. Ut in Controversiis, in quibus neutra opinio est adeò communis, redigantur ad conformitatem, ut sic idem sapiamus, idem dicamus omnes. *i* In iis verò quæstionibus, in quibus liberum est quamcumque partem sequi; ita defendatur una pars, ut alterius etiam partis, ac multò magis prioris Professoris, si contrarium docuerit, existimationi consulatur. Quin etiam, si conciliari possunt Auctores, id ne negligatur, optandum est; *l* & quæ opiniones alicubi Catholicos graviter offendere scientur, eas ibi nemo defendat. *m* Et quidem ad coercendam divagandi in opinando licentiam, utile fuerit Summas tum Philosophicam, tum Theo-

*Doctrina solida,
& uniformis.*

h Ex. c. 3. §. 11.
& P. 3. c. 1. §.
18. & O. & P.
4. c. 5. §. 4. & c.
14. §. 1. & R.
Prov. 54. &
Rect. 39 & St.
R. Prov. 16. &
C. 5. D. 6. &
41. & R. Rec.
6. & R. Prof.
sup. 6. 7.

i C. 5. D. 50.

l C. 5. D. 41. &
R. Prof. sup. 5.

m C. 5. D. 41.
& R. com.
Sup. 6.

Theo-

n P. 4. C. 14. B.
& C. 5. D. 70.
& C. 7. D. 83.

*Prælectiones
quomodo habende.*

Theologicam conficere; quæ usui Societati sint, ubi ratio temporum id permiserit. n

4. At in habendis prælectionibus Professores ne adducant opiniones inutiles, obsoletas, absurdas, & manifestò falsas; nec illis refutandis nimis immorentur. Conclusiones pondere potius, quàm numero argumentorum probent: non digrediantur: studeant brevitati: in referendis Doctorum auctoritatibus nec sint nimii, nec parùm fideles. Si quis citra dictationem docere potest, ut quæcumque scribenda sunt, commodè valeant ab Auditoribus excipi; is ne dicat, optandum; qui verò dicant, intermisceant explicationem, & Auditores, ad eos Auctores qui copiosè, & accuratè materiam aliquam pertractarunt, rejiciant. o

o R. Prof. Sup.
7. 8. 9. 10.

Eadem quo pacto excipienda.
p P. 4. C. 6. §. 8.
& 1. & §. 14. &
M. & §. 16. &

5. Præterea commendatur Auditoribus, ut quæ audierint, diligenter adnotent; suumque privatum studium, & quietum habeant; in quo selectum aliquem Commentarium videre proderit. p

O
Repetitiones.

q P 4. 2. 6. §. 8.
& H. & C. 13.
§. 3 & D. &
R Prof. Sup. 11.
12. 13. & R.
Acad. Theol.
2. 3.

6. Idem assidui esse debent in repetendis, quæ audierint. Atque hæ repetitiones in Scholis etiam fient (nam de domesticis supra dictum est Par. 2. C. 5. Sect. 4.) nec modo ultimæ lectionis, verùm & hebdomadariæ, & longioris temporis. Si quid verò non intellexerint Magistrum consulant. q

7. Perutiles porrò sunt Disputationes; quas propterea frequentes esse oportet: quibus dies, & horæ certæ constituantur; ubi non solum cum condiscipulis, sed & cum provecioribus, aut minùs provecis, & Præceptores etiam ad invicem disputabunt, semper, qua decet, modestiâ observatâ & aliquo præside; qui contentionem dirimat, & quid doctrinæ elici oporteat ex disputatis declaret. Sunt autem constitutæ disputationes tum Hebdomadariæ, tum Menstruæ in Ratione studiorum. Quo prævio examine, & qua lege habendæ sint annuæ, & solemnes Disputationes, pro Philosophis vide in R. Præf. 19. usque ad 26. & pro Theologis R. Præf. 7. usque ad 16. & R. Acad. Theol. 8. 9.

Disputationes habenda.

P. 4. C. 6. H. & §. 10. & C. 13. §. 3.

R. Præf. 16. R. Prof. Sup. 12. 14. 15. 16. 17. 18. & R. Phil. 17. 18. & Theol. 14. & R. Moral. 4. & Acad. Theol. 1. 4. 5. 6. 7.

SECTIO IV.

Quid in Classibus Philosophiæ, & Theologiæ Scholasticæ servandum sit.

1. Philosophiæ Professores sectari debent Aristotelis doctrinam; nisi ea alicubi recederet à sententia communi; aut repugnaret Fidei Orthodoxæ: quam adversus eundem, reliquosque Philosophos tueri debent, juxta Lateranense Concilium.

Aristotelem quatenus sequi debeant.

P. 4. C. 14. §. 3. & C. 5. D. 41. & R. Prof. Phil. 2.

2. Ari.

*Ejus Interpre-
tes, & S. Tho-
mas quo loco
habendi.*

u P. 4. C. 14.

§. 3. & C. 3. D.

47. & C. 5. D.

41. 42. 43. &

R. Prov. 53. &

post. D. 56.

Con. 5. Præf.

PP. Deput.

Nova & inuti-

lia rescanda.

Materiarum

ordo servandus,

& cursus spa-

tium.

** C. 5. D. 41.*

& St. R. Prov.

16.

y C. 9. D. 23.

** Ord. pro*

Stud.

2. Aristotelis Interpretes de Christiana Religione malè meritos, non sine magno delectu, aut legant, aut in scholam proferant: immo verò eorum insectentur errores, & auctoritatem deprimant: & ita demum Philosophiam interpretentur, ut Theologiæ Scholasticæ ancillari faciant. Contrà verò de S. Thoma loquantur honorificè, etiam quando ab eo discesserint, quod gravatè facient. "

3. Quo verò eorum Doctrina sit tutior, & Theologiæ serviat, oporteret non modò cursum Theologiæ absolvisse, sed eandem biennio repetisse. Si qui autem fuerint proxi ad novitates, removendi à docendi munere. * Ad compescendam autem novarum, & inutilium quæstionum licentiam, commendatum est P. N. ut curet executioni mandari, quæ hoc in genere præscripta sunt, ejusque prudentiæ remissa monita PP. Deputatorum. y Ex his monitis confecta est Ordinatio, in qua §. 3. 4. 5. 6. indicantur materiæ suis quæque annis Philosophici cursus tractandæ; rejectis quæ aut alibi, aut nusquam docenda sunt. At §. 9. 10. 11. 12. 13. statuuntur plura, quibus prædictis incommodis, occurratur; & quamquam Indicem sententiarum tradendarum, omittendarumque in ea Ordinatione,

tione contentum reformandum non semel decretum est. *a* Ante hanc Ordinationem præscriptus est in plerisque materiis ordo servandus toto triennio. *b* Quod quidem spatium implendum est, ubi sunt Nostri; & singulis quibusque annis hujusmodi Philosophiæ cursus inchoabitur. Pro solis tamen Externis permissum Provinciali id tempus contrahere. *c*

4. Demum servanda sunt, quæ in Regulis Professoris Philosophiæ traduntur St. p. 74. & c. suasque pariter observare debent Ethicæ, & Mathematicæ Magistri, quas habet Ratio stud. p. 81. 82. præter eas, quæ universis latæ sunt, ipsisque etiam Theologis (de quibus statim) communes. *d*

* 5. In Theologia prælegatur Doctrina Scholastica D. Thomæ, & Magister Sententiarum. Ceterum cum Doctrina D. Thomæ, sit solidior, securior, magis approbata, & consentanea nostris Constitutionibus; is Doctor à Nostriis tanquam proprius habendus; adeò ut ad Cathedras Theologicas minimè sint promovendi, qui S. Thomæ addicti non fuerint. *e*

6. De Conceptione tamen Beatæ MARIÆ, ac de solemnitate Votorum sequantur sententiam communem; *f* & in reliquis C. 5. D. 41. §. 1. & R. Prof. Theol. 3. quis

a C. 11. A&.
11. & C. 12.
D. 56. §. 3.

b R. Philos. 9.
10. 11.

c P. 4. c. 15. §. 2.
& C. 2. D. 69.
& St. R. Prov.

17.
Reliqua in Regulis videnda.

d St. p. 37. & c.
* *Professo-
res Theologia
S. Thomæ sint
addicti.*

e P. 4. c. 14. §. 1.
& C. 5. D. 41.
§. 1. & C. 7. D.
83. & Ord. pro
Stud. §. 7. &
PP. Dep. Con.
5. ex D. 41.
post D. 56. &
St. R. Prov. 9.
§. 1. & Præf. 4.
& Prof. Theol.
2. 10. 11. 12.

13.
*Nonnunquam
discedere ab eo
possunt.*

g PP. Deput.
Con. 5. post.
D. 56. & R.
Prof. Theol. 2.
3. 4.

*Studeant corro-
boranda Fidei,
& Pietati.*

bC. 5. D. 41. §.
2. & R. Prof.
Theol. 5.

*Aliqua Doctri-
na proscrip-
ta.*

i Catal. cens.
c. 5. §. 1. & C.
8. D. 23. & C.
9. D. 24.

l Catal. cens.
c. 5. §. 4.

quis non sic S. Thomæ adstricti esse intelli-
gantur, ut nulla prorsus in re ab eo rece-
dere liceat, & præsertim in quæstionibus
merè Philosophicis, aut etiam in iis, quæ
ad Scripturas, & Canones pertinent; &
ubi S. Doctoris ambigua sententia fuerit. g

7. In docendo corroborandæ primùm
Fidei, alendæque pietatis cura habeatur.
Quare in iis quæstionibus, quas S. Tho-
mas ex professo non tractat, nemo quid-
quam doceat, quod cum Ecclesiæ sensu non
benè conveniat; quodque aliquo modo so-
lidæ pietatis firmitatem minuat. h

8. Et quia, ut supra diximus, defenden-
dæ non sunt opiniones ullæ graviter offen-
sivæ Catholicorum; in specie interdicitur
in virtute sanctæ Obedientiæ, sub poena
excommunicationis, & aliis, affirmare; li-
citur esse cuique Personæ, quocumque
prætextu Tyrannidis, Principes occidere,
seu mortem eis machinari. Et Provinciales
negligentes in curanda executione hujus
Decreti, non modò easdem poenas incur-
runt, sed etiam officio privari debent. i In
virtute etiam sanctæ Obedientiæ vetitum
est, ne quis de potestate Summi Pontificis
supra Principes aliquid evulget, nisi Ro-
mæ probatum. l Prohibetur demum in
virtute sanctæ Obedientiæ, sub poena ex-
com-

communicationis, & aliis; ne ullus publicè, vel privatim doceat, ut veram, aut tolerabilem opinionem dicentem in re Venerea exiguam aliquam delectationem deliberatè quæſitam, ſeu etiam admiſſam, propter levitatem materiæ, excuſari à mortali; aut placere ſibi ſignificet, aut ſecundum eam conſilium cuiquam det. Itemque ſi quis aliquem è Noſtris contra prædicta deliquiſſe noverit; tenetur in virtute S. Obedientiæ aperire. *m*

m Catal. cenſ. c. 4. §. 2. & C. 9. D. 24.

Ordo, & ſelectus quaſtionum tradendarum.

9. Ordo ſervandus in partiendis quaſtionibus Theologicis, aut etiam aliquibus declinandis, per annos ſingulos, traditus eſt in R. Prof. Theol. à Reg. 7. uſque ad finem, & in Ord. pro ſtudiis §. 7. & §. 13. & §. 15. 16. cum inſertis Indicibus. Quæ Ordinatio, quatenus ad Theologos pertinet, ideo facta eſt; ut ſemotis inutilibus quaſtionibus, utiles tantùm, ac magis neceſſariæ in Theologia traderentur; quod Con. 9. Decr. 31. P. N. commendaverat. Quadriennio curſus Theologicus abſolvendus eſt; ſic libris prælegendis diſtributis; ut quolibet quatuor annorum, quivis Studioſus inchoare poſſit. *m* De Repetitionibus Domæſticis actum eſt. Par. 2. Cap. 5. Sect. 4.

m P. 4. c. 9. §. 3. & c. 15. §. 3. & B. & D. & P. 5. c. 2. §. 2. & St. R. Prov. 9. §. 1. & R. Prof. Theol. 7

S E C T I O V.

De Scholis Sacrae Scripturae, &
Linguae Hebraeae.

*Studia Sacra
Scripturae quan-
ti facienda, &
quibus deman-
danda.*

1. **S**Tudia Scripturae Sacrae summo in pretio semper in Societate habita, eodem in posterum loco esse debent; cum haec sacra eruditio Anima ipsa verae Theologiae dici queat; summèque necessaria sit ad Ministeria propria Societatis. Quapropter Provincialium erit hujusmodi studia strenuè promovere: quod perficient; si viros ad id muneris eligant, non solum linguarum peritos, sed etiam in Theologia scholastica, ceterisque scientiis, in eruditione, & eloquentia benè versatos. °

° C. 13. D. 15. &
St. R. Prov. 5.

*Professorum
obligationes.*

2. Hi porrò intelligent suas esse partes, Divinas literas, juxta germanum, literalemque sensum, & qui rectam in Deum fidem, bonorumque morum instituta confirmet, piè, doctè, graviter, explicare. Atque inter cetera illud praecipuum sit; ut versionem ab Ecclesia approbatam defendant. p. Præter haec quid à Professore Sacrae Scripturae servandum sit, in ejus Regulis exponitur p. 43. in Rat. Stud.

p. P. 4. C. 5. §. 5.
& R. Prof. Sac.
Script. 1. 2.

*Utilitas linguae
Hebraeae, & à
quo hac traden-
da.*

3. Et quia eadem Theologiae Doctrina, ejus-

ejusque usus exigit etiam Hebraicæ linguæ cognitionem; hujus idoneus Professor constituetur, idem, qui & Sacræ Scripturæ, si commodè possit, aut saltem sit Theologus. Optandumque, ut esset etiam linguarum peritus, Græcæ scilicet, Chaldaicæ, & Syriacæ.

q P. 4. c. 6. §. 3.
& c. 12. §. 2. &
St. R. Prov. 7.

4. Is autem nihil antiquius habeat, quam ut prima ipsa sanctæ Scripturæ verba perquam integra Fide interpretetur; & versionem ab Ecclesia approbatam defendat. Tum verborum vim potius, quam sententiarum expendat. Quare adhibeat etiam explicationem Grammaticæ, & linguæ asperitatem emolliat.

Professoris Lēges.

R. Prof. lin. Hebr.

SECTIO VI.

De Scholis Theologiæ Moralis.

1. PRæter Theologiam Scholasticam tradenda est Positiva; quæ scilicet complectitur Concilia, Decreta, Doctores Sanctos, & res alias morales, seu casus conscientia: non attingendo tamen eam partem Canonum, quæ foro contentioso inservit. Immo hæc Lectio casuum conscientia: in Collegiis communiter habenda esset. Quin etiam in singulis Domiciliis

Hæ Scholæ ubi constituenda, & de qua materia.

P. 4. c. 5. §. 1.
& B & c. 12.
§ 1. & c. 14. §.
1. & C.

constituendus aliquis, benè versatus in hac materia, ut interrogantibus satisfacere possit. "

" R. PROV. 57.

*Quot earum
Professores.*

2. In eo verò Collegio, ubi est pro Nostris Seminarium, casuum conscientiarum collocentur Professores; qui universas ejus materias inter se divisas biennio explicent; vel unus, qui binas quotidie lectiones habeat, citra Scholasticum apparatus; eoque tendentes, ut peritos Sacramentorum administratores efficiant. * Ad juvandos autem hoc in genere universos Theologiae Scholasticæ studiosos, duabus ejus lectionibus, & Sacræ Scripturæ adjiciatur, ubi fieri poterit, quarta Lectio moralis Theologiae; qua ex professo, succinctè tamen, explicentur materiae Morales; quas Scholasticæ Professores prætermittunt, aut vix attingunt. y

* St. R. Prov. 12. & R. Prof. Cas. 1. 2. 3. 4. 5. &c.

y C. 7. D. 33. §. 7. & St. R. Prov. 9. §. 1. & R. Prof. Theol. 7. §. 5.

Opinionum laxitas vitanda.

* 3. Ut verò hæc materia, quæ tanti in utramque partem ponderis est, ad salutem animarum, qua decet dignitate, & integritate tractetur à Societate; cui laxitatem opinionum parum benevoli homines affingunt. 1. Professores hujus facultatis attendant maximè quod monet Con. 5. D. 41. pro Theologis; nec quod probabile reputant, illico putent sibi permissum vulgare. Sciantque Societatem, nec prohibuisse, nec

prohibere, quo minus tueri possint sententiam contrariam asserentibus, in agendo licitum esse sequi opinionem minus probabilem, faventem libertati, relicta probabiliore, stante pro præcepto. Superiores autem, si quos novitatum amantes, aut parum cautos in docendo compererint, à munere docendi submoveant, pœnisque aliis, si opus fuerit, coerceant. 2. In librorum editione oneranda Censuram Fides, & conscientia, ut severos se potius exhibeant. 3. Cautè Nostri respondeant in privatis congressibus, & nunquam scripto, præsertim in rebus gravioribus; nisi consulto, & probante Superiore. 4. Com-

z C. 11. D. 22.
& C. 12. D. 28.
& C. 13. D. 18.

a C. 12. D. 28.

SECTIO VII.

De Gradibus Scholasticis conferendis.

1. Gradus Literarios conferendi potestas concessa est; 1. pro Scholasticis tantummodò, qui de Societate sunt, & non sine aliquibus conditionibus

Facultas Societati concessa.

constituendus aliquis, benè versatus in hac materia, ut interrogantibus satisfacere possit. "

Quot earum Professores.

* St. R. Prov. 12. & R. Prof. Cas. 1. 2. 3. 4. 5. &c.

7 C. 7. D. 33. §. 7. & St. R. Prov. 9. §. 1. & R. Prof. Theol. 7. §. 5.

Opinionum laxitas vitanda.

2. In eo verò Collegio, ubi est pro Nostris Seminarium, casuum conscientiarum collocentur Professores; qui universas ejus materias inter se divisas biennio explicent; vel unus, qui binas quotidie lectiones habeat, citra Scholasticum apparatus; eoque tendentes, ut peritos Sacramentorum administratores efficiant. * Ad juvandos autem hoc in genere universos Theologiae Scholasticæ studiosos, duabus ejus lectionibus, & Sacræ Scripturæ adjiciatur, ubi fieri poterit, quarta Lectio moralis Theologiae; qua ex professo, succinctè tamen, explicentur materiae Morales; quas Scholasticæ Professores prætermittunt, aut vix attingunt. 7

* 3. Ut verò hæc materia, quæ tanti in utramque partem ponderis est, ad salutem animarum, qua decet dignitate, & integritate tractetur à Societate; cui laxitatem opinionum parum benevoli homines affingunt. 1. Professores hujus facultatis attendant maximè quod monet Con. 5. D. 41. pro Theologis; nec quod probabile reputant, illico putent sibi permissum vulgare. Sciantque Societatem, nec prohibuisse, nec

prohibere, quo minus tueri possint sententiam contrariam asserentibus, in agendo licitum esse sequi opinionem minus probabilem, faventem libertati, relicta probabiliore, stante pro præcepto. Superiores autem, si quos novitatum amantes, aut parum cautos in docendo compererint, à munere docendi submoveant, pœnisque aliis, si opus fuerit, coerceant. 2. In librorum editione oneranda Censuram Fides, & conscientia, ut severos se potius exhibeant. 3. Cautè Nostri respondeant in privatis congressibus, & nunquam scripto, præsertim in rebus gravioribus; nisi consulto, & probante Superiore. 4. Com-

z C. 11. D. 22.
& C. 12. D. 28.
& C. 13. D. 18.

a C. 12. D. 28.

SECTIO VII.

De Gradibus Scholasticis conferendis.

1. Gradus Literarios conferendi potestas concessa est; 1. pro Scholasticis tantummodò, qui de Societate sunt, & non sine aliquibus conditionibus

Facultas Societati concessa.

Jul. III. pag.
75. & Comp.
privil. V. Gra-
dus. §. 1. 2.

e Pius IV. p.
91.

d Greg. XIII.
pag. 190.

e P. 4. c. 17. §. 2.

f Jul III. pag.
75. & Pius IV.
pag. 92.

*Prærequisita
Promovendo-
rum.*

g P. 4. c. 15. §.
2. 3.

h P. 4. c. 15. B.

respectu Universitatum externarum, in illis extiterint. *b* 2. Est concessa amplior; ita ut conferri possint etiam Externis pauperibus nostras Scholas frequentantibus, quin & divitibus: modò hos Universitatis Officiales recusaverint promoveri, & solutis per eosdem suis juribus Universitatibus, ubi illæ sunt. *c* 3. Quia prædictæ facultates fuerant concessæ Generali, ita ut per Præpositos, & Rectores eam exercere tantum posset: permissum eidem est, ut prædictos Gradus conferre possit per Præfectum Studiorum: *d* immò ad hunc hujusmodi collatio spectat. *e* 4. Quicumque modo prædicto promoti sunt, gaudent omnibus privilegiis, & prærogativis, quibus gaudent in Universitatibus promoti. *f*

2. At Promovendi; 1. ultra communem studiorum curriculum, ad Actus Scholasticos celebrandos, & Gradum Magisterii, seu Doctoratus suscipiendum, debent plus temporis impendere: in Philosophia quidem dimidium Anni, duos verò in Theologia. *g* Poterit tamen dispensari, ut sufficiat tres Philosophiæ annos, Theologiæ quatuor præmisisse. *h* 2. Probandi sunt diligenti examine; & ordinariè etiam publico; & judicati idonei ad eandem scientiam.

scientiam prælegendam, nullo loco certo frui debent, postquam promoti sunt.

3. Illis permittendi non sunt nisi exigui admodum sumptus; quare vetantur Convivia, chirothecæ &c. sed quemadmodum Societas gratis docet, ita & gratis promoteat. Immo universè cavetur, ne pro re ulla quisquam de Societate sibi, aut Collegio accipere permittatur. Quandoquidem præmium nostrum solus CHRISTUS Dominus, qui est merces nostra magnanimis. De qua Constitutione actum, ubi de Paupertate sermo fuit. Par. 4. Cap. 2. Sect. 1. Demum Provincialis est curare, ut prædictæ Constitutiones accuratè serventur. At ubi hæ non obstant, in Promotione ritus cujusque loci servetur. n

P. 4. c. 6. §. 17.
& c. 15. §. 4.
& E.

P. 4. c. 6 §. 17.
& c. 15. §. 4.
& F.

P. 4. c. 15.
§. 4.

n St R. Prov.
11.

SECTIO VIII.

De Vacationibus, & Academiis.

1. Saltem singulis hebdomadis dies unus à prandio quieti destinatus sit; in reliquis conferatur cum Provinciali, quis ordo in Vacationibus, vel intermissionibus Studiorum ordinariis sit tenendus. Ordo verò semel constitutus dierum, quibus docendum, & vacandum est, con-

Vacationum statuta sint tempora.

P. 4. c. 13. F.

A a 4 stanter

p St. R. Prov. 35. 36. *stanter servandus.* p Et quidem is decretum jam est in Ratione studiorum: complectiturque Vacationes tam generales, quam particulares. q Illas autem, & maturè cognoscere, & Magistris significare, ad Præfectum inferiorem pertinet. r

r R. Præf. inf. 7. *Academia quid sit.* 2. Vacationibus non temerè subduntur Academiae, quod præcipuè harum exercitationes diebus feriatis habeantur. Academia nomine intelligimus cœtum Studiorum ex omnibus Scholasticis delectum; qui, aliquo ex nostris Præfecto, conveniunt; ut peculiare quasdam habeant exercitationes ad studia pertinentes. s

s R. Acad. 1. & Præf. inf. 34.

Quinam Academici.

r R. Acad. 1. & St. Rect. 2. 3.

u R. Acad. 5.

Exercitationes petenda ex Regulis.

3. Hoc ex numero omnes censentur, qui sunt ex Congregatione Beatæ Virginis, eo ipso quod in illam recipiuntur; & Religiosi, si qui nostras Scholas frequentant. Ceterum, ubi mos tulerit, & Reçtori visum fuerit, alii etiam admitti poterunt. t In tres fere Academies Scholastici partiendi sunt; ita ut in unam Theologi, & Philosophi conveniant; in alteram Rhetores, & Humanistæ; in tertiam omnes Grammatici. u 4. Tempus conveniendi ad Academicas exercitationes, & harum descriptio, petenda ex Regulis: quæ omnia distinctè tradunt; habenturque in Ratione studiorum pag. 161. &c.

CAPUT V.

De Officialibus Scholarum
publicarum.

SECTIO I.

De Præfctis Studiorum.

Xtra controversiam est, primas partes in gubernanda Universitate esse Rectoris. ^a Sed quia ejus munus, plurimumque aliorum, qui in administratione domestica ei inserviunt, infra exponitur; hic tantum agetur de iis Officialibus, quos idem Rector habere debet pro regendis omnium studiis, & disciplina Scholasticorum externorum.

I. Igitur præter quatuor Consiliarios, seu Assistentes, de quibus infra ubi de officio Rectoris distinctius agitur: Primus se offert Præfctus studiorum; qui Cancellarius in Constitutionibus appellatur, ^b & à Provinciali adjungendus Rectori est, quem Generalis designaverit. ^c At sicubi fortè Cancellarius est à Præfcto distinctus, Provincialis erit statuere, quæ Regulæ utrique communes, vel propriæ alterutri esse

^a P. 4. c. 17. §. 1.

Præfctus Generalis Studiorum qualis eligendus.

^b P. 4. c. 17. §. 1.

^c R. Prov. 27. & St. R. Prov.

d R. Præf. St. 2. esse debeant. *d* Nec repugnat in eandem personam Rectoris, & Cancellarii munus convenire. *e* Præfectus igitur studiorum vir erit in literis egregiè versatus: qui & zelo bono, & judicio ad ea, quæ sunt ei committenda, polleat; cujus sit munus generale Rectoris instrumentum esse, ad studia benè ordinanda. *f*

f P. 4. c. 5. §. 1. & c. 13 §. 4. & c. 15. §. 1. & c. 17. §. 2. & St. R. Prof. 2. & Præf. 1.

Disputationes dirigit.

g P. 4. c. 6. §. 10. & c. 17. §. 2. & St. R. Præf. 6.

h C. 1. D. 30.

Qua facultates illi communicentur.

i P. 4. c. 17. §. 2. & Greg. XIII. p. 190.

l St. R. Rector. 2.

Alia ejusdem jura, & obligationes.

2. In particulari ad ipsum spectat disputationes in Actibus publicis dirigere; in quibus suum cuique dicendi tempus distribuat: & quid doctrinæ elici oporteat ex disputatis, declaret. *g* Quamquam non obligatur Societas semper ad dandum hujusmodi Præsidem. Antiquissimus enim Præceptorum, qui disputant, poterit præstare, quod ex hoc officio, juxta Rectoris judicium, conveniet. *h*

3. Idem præfectus est Rectoris instrumentum ad discernendum, an sufficiens doctrina sit eorum; qui ad actus, & gradus (quos quidem ipsemet dabit) sunt admittendi; *i* & universè Rector ei omnem tribuet potestatem; quam ad rectam ejus officii administrationem pertinere judicabit. *l*

4. Eidem parere debent Professores, & Scholastici omnes; tum, qui in eodem Collegio, tum si qui in Convictorum, & Alum-

Alumnorum Seminariis fortè degunt ; ip-
 sique in Seminariis studiorum Præfecti. *m* Nihil tamen immutare debet ex iis ; quæ
 habentur in ordine Studiorum : sed ubi
 opus est , referat ad Superiorem. *n* Immò
 Regulas ab Auditoribus, Professoribusque
 omnibus sedulò curet observari ; præcipuè
 verò quæ sunt de Doctrina S. Thomæ, de
 delectu opinionum, de tradendis omnibus
 materiis : de Actibus Theologicis, & Phi-
 losophicis, & præviis ad eos Examinibus,
 & Thesis. *o* Per Magistros omnibus Au-
 ditoribus tempus ita distribuatur, ut publicè
 privatimque illud benè collocent. *p* Nihil
 publicè recitari patiatur, quod non ipse re-
 cognoverit. *q* Invigilet cùm Conclusiones
 defendendæ ; maximè verò imprimendæ
 erunt. *r* Curet ne Scholastici Libris, aut
 utilibus careant, aut abundant inutilibus. *s*
 5. Ob Gymnasii amplitudinem, ac
 varietatem Præfecto Generali studiorum
 addi potest alter ; qui, ex ejus præscrip-
 to, studiis inferioribus moderetur ; quin
 & tertius, qui Scholarum atrio præ-
 sit. *t* Præfectus igitur Scholarum inferiorum,
 est instrumentum Rectoris, tam in
 scholis, quàm in moribus. *u* In iis, quæ ad
 mores pertinent, Rectorem tantum ; in iis
 verò, quæ ad studia, generalem studiorum
 Præ-

m St. R. Prov.

2. & com.

sup. 4.

n R. Præf. 3.

o R. Præf. à 4.

ad 26.

p R. 27.

q R. 28. & R.

Inf. 3.

r R. 4.

s R. 29 30.

t Præfectus stu-
 diorum inferiorum.

u St. R. Prov. 3.

& St. R. Rect.

22.

v R. Præf.

inf. 1.

- x* R. 2. 3. Præfectum consulat. *x* Ubi verò is non adesset, ipse recognoscat, quæ publicè declamantur; & nostris Scholasticis libros distribuatur, utrumque Rectore probante. *y* Magistorum inferiorum, & Auditorum Regulas sedulò curet observandas. Eisdem Magistros instruat, defendat; nec patiat Scholarum præscriptum ordinem permisceri. Eisdem visitet decimoquinto quoque die; ferias promulget. Ipsi verò suo Præfecto parere debent in iis, quæ ad studia, & Scholæ disciplinam pertinent. *z* In novis Auditoribus admittendis examen doctrinæ, morum, ætatis, conditionis adhibeat. *a* Promoveat ad Superiores classes ordinariè semel in anno: præmittat examen juxta Reg. St. pag. 98. & expendat Magistri notas in Catalogo, cuilibet discipulorum adscriptas. *b* Catalogum librorum explicandorum initio studiorum curet; & ne libri usui futuri apud Bibliopolas desiderentur. *c* Singulis Auditoribus scamna assignet, Nobilioribus quidem commodiora; Nostris verò, & aliis Religiosis separata. *d* Studii horas distribuatur. Non facilè immunitatem à Versibus, & Græcis discendis cuiquam tribuat. *e* Declamationes, Disputationes, Academias dirigat. *f* De præmiis distribuendis publicè, aliisque similibus
- z* R. 4. 5. 6. 7. 8. & R. Prof. inf. 11. 12. & seq. usq; ad finem.
- a* R. 10. 11. 12.
- b* R. à 13. ad 26. & R. Prof. inf. 37. 38.
- c* R. 27. 28.
- d* R. 29.
- e* R. 30. 31.
- f* R. 32. 33. 34.

libus incitamentis, ne Regulæ negligentur, det operam. g Ad continendos autem in officio Auditores, fervet quod infra explicabitur, & in ipsius Regulis continetur. h

g R. 35. 36.

h R. à 37. ad 49.

S E C T I O II.

De Magistris.

Quæ multa præstanda sunt à Magistris Societatis, referuntur in ipsorum Regulis tum communibus, tum particularibus; & magna ex parte indicantur toto hoc tractatu de Scholis. Addenda hic solum, quod in iis eligendis, instituendisque præscriptum est.

Quinam Magistri ordinariè constituendi, & quantoperè fovendi.

1. Magistri diversi pro captu, & numero audientium constituendi, & omnes, si fieri potest, ex Societate sint: quamvis, si necessitas urgeret, Externi esse possint: operandumque ut docti, diligentes, & profectus studentium studiosi sint. i Rector vero caritate Religiosa Magistrorum alacritatem foveat; curetque ne muneribus domesticis gravius onerentur. l

i P. 4 c. 6. S. 6.
& c. 13. §. 3. &
B. & C. 2. D. 9.
l St. R. Rect.
20.

2. Cum studium literarum humaniorum, magno Reipub. Christianæ commodo, Societas usurpaverit; harum Magistros speciatim Superioribus commendavit:

Præcipuè commendantur Magistri inferiores.

ut

ut eos, quantâ possunt benevolentia in Domino prosequantur; suosque omnes ad munus illud alacriter, & constanter ob- eundum adhortentur: est enim proprium Societatis Ministerium, nec certo tempo- ris spatio, nec certis personis additum. *m*

m C. 7. D. 26.
& C. 8. D. 8.

*Iidem forman-
di.*

n St. R. Prov.
30. & St. R.
Rect. 9. &
Præf. inf. 5.

o St. R. Prov.
24. 25.

p St. R. Prov.
22.

q St. R. Prov.
29.

r St. R. Prov.
28.

s St. R. Prov.
26. 27.

*Magistri aliqui
extraordinarii*

3. Ne autem hujusmodi Magistri, do- cendi rudes, ad docendum accedant; prius instituantur ab aliquo peritissimo privata Academia. *n* Perpetui etiam harum litera- rum Professores parentur; proderitque ali- quos ea condicione in Societatem recipere, ut vitam suam huic Ministerio dicare ve- lint. *o* Curandum verò, ut bini saltem, aut terni in qualibet Provincia his literis, & eloquentia præstantes habeantur; *p* & quilibet initium docendi faciat ab ea Scho- la, qua Superior Scientia sit: *q* nec, qui audituri sunt Philosophiam, scholis præfi- ciantur. *r* Et si non facilè à docendi mu- nere Scholastici eximendi; tamen in eo non admodum detinendi; qui præstant concio- nandi talento; nec ante Theologica studia, qui in his plus ceteris profecturi in quolibet cursu sperantur. *s*

4. An verò in Universitatibus, præter ordinarios Præceptores, esse aliquos oporteat; qui, more publicorum Professorum, legant quamlibet disciplinam majori cum

ap-

apparatu, prudentia id constituet. * Cathedrae publicæ in Universitatibus, aut alibi, si spontè offerantur, & gratis prælegatur, neque intercedat ulla disceptatio suffragiorum, & oppositio, admitti possunt, annuente P. Generali. " Nullis Seminariis Externorum adolescentium concedantur Præceptores separati ab iis, qui in Scholis nostris docent. x

P.4.C.13.C.

C.1.D.118.

x C.2.D.18.

& C.12.D.

25.

S E C T I O III.

De reliquis Officialibus.

1. **S**It etiam Secretarius, qui librum habeat, ubi omnium Scholasticorum nomina scribantur; quique eorum promissionem, citra jusjurandum, de Obedientia Rectori præstanda, observandisque suis Regulis admittat: & sigillum Rectoris, & Universitatis habeat: omnia verò sine ullis expensis fient. y

Secretarius.

y P.4.C.17. §.3.

2. Erit & Notarius ad faciendam publicam fidem de susceptis Gradibus: & aliis, quæ occurrunt: & aliquid moderati emolumenti percipere exinde poterit ab Externis; dummodò nihil in Societatem redundet. Ad testimonium autem Nostris reddendum literæ patentes Rectorum satis erunt. z

Notarius.

z P.4.C.17. §.

3. Sint 4. & F.

Bidelli.

3. Sint & duo, vel tres Bidelli; unus ad facultates Linguarum, alter ad Artium, tertius ad Theologiæ functiones destinatus. Hi ex Societate non erunt; & commodum stipendium accipient, & unus eorum Cor-
rector esse poterit. ^a

^a P. 4. c. 17. §.
5. & G.

4. In quavis prædictarum trium facultatum sit Decanus, & duo alii Designati ex iis, qui melius res facultatis illius callent; quorum operâ Rector utetur in iis consultandis, quæ ad facultatem singulorum pertinent, advocato semper Cancellario, & ordinariis suis Assistentibus: & in iis, quæ ad omnes pertinent, omnes vocentur. Quin erit Rectori liberum alios de Societate, vel extra eam, ad Congregationem vocare. Decisio tamen rerum ex suffragiis horum non pendet; quamvis & exquirenda, & habenda in pretio à Rectore sunt: adeo ut refragantibus omnibus nihil statuatur inconsulto Provinciali. ^b Singulis, aut alternis saltem mensibus consultationes habeat omnium Magistrorum infra Logicam, præsentem utroque Præfecto; ceterorum etiam interdum, præsentem Præfecto Generali. ^c

^b P. 4. c. 17. §.
5. 6. & H. & P.
9. c. 6. §. 14. &
R Rect. 14.

^c St. Rect. 12.

Syndici.

5. Erit Syndicus unus generalis, qui tam de personis, quam de rebus, de quibus videbitur, Rectorem, & Prepositum Provin-

vin.

vincialem, & Generalem admoneat. Qui quidem Syndicus vir magnæ fidelitatis, & iudicii esse debet. Quod officium conjungi potest cum Collateralis, vel Consilarii officio. Præter hunc habebit Rector Syndicos particulares, ut de qualibet classe ad eum referant. *d*

d P. 4. c. 17. §. 7. & I. K. L. & R. Rect. 48. & St. R. Bid.

6. De insignibus autem, quibus distinguantur Rector, & reliqui ejus Officiales; an & quibus uti debeant; statuet Generalis in qualibet Universitate, quod ad majorem Dei gloriam constituendum esse judicabit. *e*

Insignia Rectoris, & Officialium.

e P. 4. c. 17. §. 8. & M. & C. 1. D. 131.

C A P U T VI.

De Pietate, & Disciplina Scholasticorum externorum.

S E C T I O I.

De Pietate in iis fovenda.

** Mores pii in Scholasticos inducendi.*

* I. **D**iligenter curetur, ut qui Literas discendi gratiâ ad Collegia Societatis se conferunt, simul cum illis mores Christianis dignos addiscant. * Magistri igitur orent Deum sæpe pro suis Discipulis; eos-

a P. 4. c. 7. §. 1. 2. & c. 16. §. 1. & St. R. Prov. 1. & St. R. Rect. 1. & R. Præf. 1. & R. com. sup. 1. & R. Præf. inf. 1. & R. com. inf.

B b que 1.

b R. com. inf.
10.

c P. 4. c. 8. A.
& c. 16 §. 4. &
C. & R. com.
sup. 1. 2. &
com. inf. 1. 2.

*Sacramenta ab
iisdem frequen-
tanda.*

d P. 4. c. 7. §. 2.
& c. 16. §. 1. &

R. com. inf. 9.

e R. Præf. inf.
46. & comm.
inf. 42.

f R. com. inf. 9.

g St. R. Prov.
31 & R. Præf.
inf. 46.

*Missæ, & Con-
cilio audienda.*

h P. 4. c. 7. §. 2.
& c. 16 §. 1.

i R. com. sup.

j R. Præf. inf.
45. & com.
inf. 3.

*Catechismus
addiscendus.*

que vitæ suæ exemplis ædificent. b Eo-
rumdem intentio feratur, tam in Lectio-
nibus, quàm extra eas, ad illos ad amo-
rem Dei, & virtutum movendos; & ut
omnia sua studia ad hunc finem referant:
ad cujus excitandam memoriam, præmit-
tatur Lectioni brevis oratio; vel ejus loco
Præceptor signo Crucis se muniat. e

2. Multum præterea conferet, si omnes
singulis saltem mensibus, semel ad Sacra-
mentum Confessionis accedant: d curabit-
que Præfector, ut in adeundis Confessariis
modestè se gerant. e Classum autem infe-
riorum discipuli suum nomen descriptum
in schedula Confessario tradent: f curan-
dum verò à Provinciali, ut plures Confes-
sarii in Collegiis primariis, ad eos audien-
dos constituentur. g

3. Missam etiam quotidie, & Concio-
nem singulis diebus Festis (cum ea fiet)
audient: ex Præceptoribus autem quisque
hoc à suis discipulis præstari curabit. h Et
quidem superiorum Scholarum discipuli
ad Missam, & Concionem hortandi sunt,
i Reliqui ex inferioribus deducendi ad
Missam, præsentè aliquo, aut pluribus
Magistrorum; & ad Concionem mitten-
di. l

4. Prælegatur etiam in Collegiis, ali-
quo

quo die cujuscunque hebdomadę Christiana Doctrina; & ut pueri eam ediscant, & recitent; omnesque etiam adultiores, si fieri potest, eandem sciant, curabitur. m

5. Habebitur præterea, singulis hebdomadis ab aliquo ex Scholasticis profectionibus, sive è Societate sit, sive Externus, sive suo, sive alieno Marte confecta Declamatio Latina, aut Græca de re aliqua, ad ædificationem pertinente. n Præter mensuram, & communem omnibus arbitrio Rectoris, o fiat in singulis Classibus inferioribus pia adhortatio hebdomadaria; in superioribus paulò rarior; sed utrobique Auditores incitandi sunt, etiam privatis colloquiis, ad orandum Deum, ad excutiendam conscientiam, frequentanda Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, vitandas pravas consuetudines, vitiorum fugam, prosecutionem virtutum. p Nemo verò incitandus ad capeffendam Societatem, & talia agitantes ad Confessarium rejiciendi. q

6. Detur opera à Rectore, ut Congregatio D. MARIÆ Annunciatæ ex Romano Collegio in suum propagetur; cui qui nomen non dederit, non esset in Academiam admittendus. r De Congregationibus B. V. actum est supra Cap. I. Sect. 7.

m P. 4. c. 7. §. 2.
& c. 16. §. 2. &
R. Præf. inf. 6.
& com. inf. 4.

*Adhortationes
habenda tum
communes; tum
particulares.*

n P. 4. c. 6. §.
13. & c. 16. §.
3. & B. & St.
R. Rect. 11.
o St. R. Rect.
21.

p P. 4. c. 4. §. 6
& St. R. Rect.
21. & com.
sup. 3. & com.
inf. 5.

q R. com. inf.
6.

Congreg. B. V.

r St. R. Rect.
23.

S E C T I O II.

De Disciplina exigenda ab externis
Discipulis.

Scandalaprohibenda.

s P. 4. c. 16. §. 4.

t P. 4. c. 5. F. & c. 14 §. 2. & D. & St. R. Prov. 34. & com. inf. 8.

Regularum observantia quomodo exigenda.

u R. Præf. inf. 49.

x P. 4. c. 16. A. & c. 17. §. 3. & D. & Præf. inf. 11.

Correctio qua adhibenda.

1. **I**N Scholis nec juramenta, nec injuriæ, nec dissolutum quid permittatur; & procul habeantur libri Poëtarum, & quicumque alii non expurgati, qui honestati, bonisque moribus nocere queant.

2. Quæ omnia, cum additamentis aliquibus, comprehendunt Regulæ Scholasticorum externorum in Ratione studiorum p. 158. Hæ propalam affigendæ, & legendæ in inferioribus classibus singulis mensibus, u atque primò in Scholas admissis ostendendæ; exacta ab iis promissione (citra juramentum tamen) de Obedientia, & Observatione suarum Constitutionum; relativque in matriculam eorum nominibus. Ad quæ servanda compellantur, qui facilè compelli possunt. Amanter quidem persuadere convenit; sed ad id ne cogantur: nec si id non præstiterint, à Scholis expellantur: dum tamen nec dissoluti, nec aliis offendiculo esse videantur.

3. At propter eos, qui tam in suis studiis, quàm in moribus peccaverint; & cum

cum quibus exhortationes non sufficiunt, Corrector, qui de Societate non sit, constituatur; qui capaces hujus animadversionis castiget: quamquam in Correctore externo, sicubi necesse fuerit, à Generali dispensari poterit. y In corrigibiles autem, & aliis offendiculo futuri, à Scholis, judicio Rectoris, removeantur. z Quod si casus aliquis accideret, ubi in remedium offendiculi præstiti satis non esset à Scholis expellere, sed etiam à Civitate expelli, vel in carcerem conjici oporteret; videat Rector, quid præterea conveniat providere: quamvis, quoad ejus fieri poterit, in spiritu lenitatis, pace, & caritate cum omnibus conservata, sit agendum. * Enectatiùs autem traduntur, quæ ad continendos in disciplina Scholasticos pertinent, in Reg. Præf. inf. à 37. usque ad 50.

4. Cum autem officium judicandi in criminalibus, quin etiam in civilibus rebus, religiosæ quieti, & muneribus minime congruat; jurisdictio hujusmodi, quam per se, vel per alios à se dependentes Societas exerceat, non admittatur. Quamvis conveniat iustitiæ ordinariæ, sive Secularis, sive Ecclesiasticæ Ministros, circa punitionem Scholasticorum, voluntatem Rectoris sibi significatam exequi. Et ad hoc, &

y C. 1. D. 35.

z P. 4. C. 7. §. 2.

& D. & C. 16.

§. 5. & C. 17. G.

& R. com inf.

40.

* P. 4 C. 11. B.

& C. 16. D.

*Pœna graviores
per externa po-
testatis Mini-
stros infligenda.*

** P. 4. c. 11.
§. 3. & B.

similia à Principe, vel à suprema Potestate, hujusmodi facultatis scriptum habere testimonium oportebit. **

C A P U T VII.

De Libris scribendis, edendisque.

Scriptores Professi possunt à Collegiis sustentari.

a P. 6. c. 2. C.

Libri antequam edantur examinandi.

b P. 3. c. 1. §. 18. & P. 4. c. 6. O. & P. 7. c. 4. §. 11. & Reg. Prov. 60. & C. 5. D. 9.

c R. Rev. 2.

1. Efertur etiam ad juvandos proximos, mediis literis, Librorum scriptio, atque editio. In eorumque gratiam, indultum est, ut qui talento ad id sunt præditi, cum expressa facultate Præpositi Generalis, licet Professi sint, possint ad aliquod tempus in Collegia se recipere. *a*

2. Ceterum à nullo Libri scripti edi possunt in lucem sine approbatione, atque consensu ejusdem Præpositi: qui eorum examinationem saltem tribus committat, sanâ doctrinâ, & claro judicio in ea facultate præditi: ut non aliter in publicum prodeant; quàm si ad ædificationem fore videbuntur. *b* Sed in Libris, qui Theologiam speculativam, aut Controversias, aut doctrinam morum continent, quatuor Censores integrum librum examinent: leviora tractantes, à duobus tantummodo perlegantur. *c*

3. Ad

3. Ad exercendam hanc Librorum cen-
suram adsunt Præposito Generali quinque
Viri ex quinque Assistentiis selecti, præ-
stanti iudicio, & doctrina, ad quorum di-
rectionem jussu Con. 8. editæ sunt Regu-
læ, quas recognitas approbavit Con. 10.
D. 11. & Provinciis omnibus voluit com-
municari, iisque perinde, ac Romanos
teneri, qui extra Urbem ad censendos Li-
bros designabuntur. *d*

*Revisores ad hoc
instituti.*

d R. Rev. 15.

4. Summa verò harum Regularum hæc
est. 1. Sui muneris gravitatem Revisores
intelligant; cum in re maximi momenti
Generali operam navent. 2. Pro condi-
tione materiæ, plures pauciores-ve Li-
brum totum, & ipsas epistolas prælimina-
res perlegere tenentur. *f* 3. Duplex Judi-
cium instituendum: alterum, an Li-
ber sit edendus necne? alterum, si edendus,
an, & quomodo corrigendus? 4. In rebus
majoris momenti cautè procedendum, tum
in ferenda, tum in exponenda sententia. *h*
5. Absolutis cujusque Libri consultationi-
bus, tum ejus approbationem, tum cen-
suras P. N. Subscriptas ab omnibus exhi-
bebunt, si in eas major pars consenserit:
separatim verò quisque scribet ad P. Ge-
neralem id, in quo discrepaverit. 6. Cen-
suras Librorum ad e: maximè dirigent;

*Ab eis servan-
da.*

e R. 1.

f R. 2. & 15.

g R. 3.

h R. 4.

i R. 5.

B 4 que

l R. 6. 7.

m R. 8.

n R. 7. & 9.

o R. 10.

p R. 11.

q R. 12.

r R. 15.

*Pœna in vul-
gantes typis,
qua probata non
sunt.*

quæ in Ratione studiorum præcipiantur: nec ducantur exemplo non communiorum Scriptorum, etiam è Societate. l 7. Quodcumque argumentum Libri ædificationi, & utilitati seruiat, non sit mea repetitio aliorum; & mediocritatem non mediocriter superet. m 8. Nulla sequi possit offensio, vel Principum, vel Doctorum Catholicorum; quos, si oportuerit, modestè refellent. n 9. Nullum Librum recognoscendum à quoquam accipient, præterquam à P. Generali; quem monebunt, si Liber perperam descriptus, & indistinctè fuerit. o 10. Secreti sint tenaces: nec iudicii sui propensionem aliis ostendent; aut patrocinium Libri suscipient. p 11. Bullas, & quæcumque Romana Decreta spectantia ad doctrinam, mores, & editionem Librorum probè callent. q Censurarum, & Librorum recognitorum exempla conservanda sunt. Quæ in Provinciis extra ordinem Libros recognoscent, sint incogniti Auctoribus, censurasque suas Provinciali tradent Romam mittendas. Si quid Provincialis ipsecedere volet, id non faciet, nisi consulto prius Generali. r

5. Si quis verò, sine facultate, seu proprio, seu alieno, seu etiam suppresso nomine, Librum, Libellos, aut folia etiam

volantia, aut demum quidquid prelo, ad publicam lucem, committitur, typis ederet, gravibus, certisque poenis puniendus est: puta privatione officii, vocis item activæ, & passivæ, inhabilitate etiam ad Dignitates, & Prælaturas Societatis, poenis etiam corporalibus, pro delicti gravitate decernendis. Hęc etiam poenarum capita ad complices, & conscios, etiam Superiores, pro ratione culpæ, extendantur: & præsumptio fraudis contra illos stare censeatur, à quibus accepta scripta Externi vulgaverint.

5 C. 11. D. 18.
& R. Rev. 15.

PARS